tevhid

Zilhicce 1440

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!" (39/Zümer, 17)

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ | AĞUSTOS '19 | YIL: 8 | SAYI: 84 | FİYATI: 9₺ | ISSN: 2148-4635

HASBİHÂL' 04

DİYANETİN CEMAATLERLE İLGİLİ HAZIRLADIĞI RAPORU NASIL DEĞERLENDİRİYORSUNUZ?

KURBAN BAĞIŞLARINIZI İHTİYAÇ SAHİPLERİNE *Ulaştırıyoruz*

BÜYÜKBAŞ
KURBAN HİSSE BEDELİ

- **1.400 ₺**
- **230 €**

KUVEYTTÜRK
Hesap Adı: **Ecir Kapısı Derneği**
TR12 0020 5000 0957 6165 4000 01

ECİRKAPISI
CENNETE AÇILAN KAPI

| **+90 532 174 94 94**

EDİTÖR

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'ın selamı üzerinize olsun,

Bizleri yine bir Zilhicce Ayına kavuşturan Allah'a hamdolsun. Rabbimize duamız bizleri, katında değerli kıldığı bu on günde (onuncu günü kurban günüdür) salih amellere muvaffak kılması ve amellerimizi kabul buyurmasıdır. Bu günler Allah katında en değerli günlerdir. Değer verelim ve değerlenelim...

Bu ay Hocamız yine cevabını merakla beklediğimiz birçok sorumuza cevap veriyor. Allah ondan razı olsun. Sorular şöyle:

Soru: Muhammed b. Abdulvehhab'a *(rh)* ait Dört Kaide ve Üç Esas kitaplarını şerh ettiğiniz için bazıları size Vahhabi diyor. Siz Vahhabi misiniz?

Soru: Hocam! Yenilenen İstanbul (İBB) seçimleriyle ilgili bir değerlendirme yapar mısınız?

Soru: Diyanetin cemaatlerle ilgili hazırladığı raporu okuyabildiniz mi? Şayet okuduysanız değerlendirebilir misiniz? Size yönelik söylediklerini nasıl yorumladınız?

Hocamızın yanıtladığı sorular ile beraber birçok konu işleniyor bu sayımızda.

Ferid Aydın Hocamız *"Müslümanlığı, Tasavvufçuların Evliyâları Deşifre Ediyor"* yazısında Müslümanlık konusunun tarihi derinliğini yazmaya devam ediyor.

Özcan Yıldırım Hocamız "*Acıların, İçindeki Güzelliktendir"* yazısı ile Alak Suresi tefsirine giriş yapıyor ve acıların, imtihanların bu davadaki yerini anlatıyor.

Enes Yelgün Hocamız siyer yazılarında seriyyeler konusunu yazıyor ve seriyyelerin hikmetleri üzerinde duruyor.

Kerem Çağlar Ağabeyimiz *"münafık"* kelimesi ve muhtevasını yazarken diğer kardeşlerimiz de güzel ve değerli yazıları ile bizi aydınlatmaya devam ediyorlar. Allah *(cc)* yazarlarımıza ecirlerini kat kat fazlası ile versin. Âmin.

Allah'ım! Zilhicce Ayına kavuşturdun bizleri. Hayırlarına da kavuştur. Bu günlerin farkına vardık, uyandırdın bizleri. Günahlarımızın da farkına varmamız için uyandır bizleri. Elimizden tut, arındır bizleri.

Mazlumların, mustazafların, mahpusların, susturulmuşların, yalnız bırakılmışların Rabbi! Kime gidelim! Kimden medet umalım!

Senden başka gidecek kapımız yok.

Senden başka yalvaracak Rabbimiz yok.

Yardım isteyeceğimiz senden başka kimsemiz yok.

Ümmetin mazlumlarını sen koru. Onları sen genişliğe ulaştır. Başta Halis Hocamız ve kardeşlerimiz olmak üzere ümmetin mazlumlarını, liderlerini sen esaretten kurtar. Dualarımıza icabet et. Sen dualara icabet edensin. Allahumme âmin.

Editör

tevhid

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Mavi Ay Ofset, Litros yolu 2. Mat. Sit.
Giriş kat 1BF2 Topkapı/İSTANBUL
0 (212) 613 47 65

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları, Tevhid Kitabevi
İstanbul : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120/A 34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15
Ankara : Piyade Mh. İstasyon Cd. No: 190 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48
Diyarbakır : Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A 21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 543 225 50 43
Konya : Mengene Mh. Büyük Kumköprü Cd. No:78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49
Van : Vali Mithatbey Mh. Koçibey Cd. Armoni İş Mer. No: 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0543 225 50 45

İrtibat Büroları
Merkez : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120 34212 Bağcılar/İSTANBUL
Avcılar : Yeşilkent Mh. Balık Yolu Cd. 3/G Sk. No: 1 Kat: 2 34325 Avcılar/İSTANBUL
Sultangazi : İsmetpaşa Mh. 95. Sk. No: 41/A 34270 Sultangazi/İSTANBUL
Diyarbakır : Mezopotamya Mh. 327. Sk. Seval Kent Sitesi A Blok No: 1/A Kayapınar/DİYARBAKIR
Konya : Mengene Mh. Büyük Kumköprü Cd. No:78/A 42020 Karatay/KONYA
Van : Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 65040 İpekyolu/VAN
Bursa : Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. 2. Fırın Sk. No: 4 16160 Osmangazi/BURSA
Ankara : Piyade Mh. İstasyon Cd. No: 190 Etimesgut/ANKARA

Zilhicce 1440 | AĞUSTOS '19
Yıl: 8 | Sayı: 84 | Fiyatı: 9 ₺
ISSN: 2148-4635

tevhid

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Diyanetin cemaatlerle ilgili hazırladığı raporu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Halis BAYANCUK (Ebu Hanzala)

Şirk ve zulüm siteminden kaynaklı mağduriyetler usulünce dillendirilmeli, insanların görmesi sağlanmalıdır. Bu, birçok insanın İslam davetine merak duymasını sağlayacaktır. Davete en uzak insanların dahi, şahit oldukları mağduriyetler sonucunda, İslam'a ve Müslimlere destek oldukları, bazısının tevhid davetine gönül verdiği bir vakadır.

Allah'ın adıyla!

Allah'a hamd, Resûlü'ne salât ve selam olsun.

Es-Selamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatuhu

Her birinizin avf ve afiyet içerisinde olmanızı umuyor, sizin için Rabbimden rahmet ve bereket diliyorum.

Yüce Allah'a hamdolsun, ben iyiyim. Sizlerin salih dualarıyla daha iyi olmayı ümit ediyorum.

Bu sayımıza başlarken bir grup kardeşimizi/bacımızı hususi olarak selamlamak ve onlara teşekkür etmek istiyorum. Onlar, bu davetin yayılması için terceme yapan kardeşlerimiz. İşlerinden, ailelerinden ve sorumluluklarından arta kalan vakitlerde, istirahat etmek yerine, bu davaya Ensar olmak için çabalayan insanlar... İsimleri bilinmeyen, şahsen tanınmayan, hiçbir ücret istemeyen, ecirlerini yalnızca Allah'tan bekleyen yiğit erkekler ve kadınlar... Onlar bu davanın sessiz ve isimsiz kahramanları... Medyada çalışan kardeşlerimiz gibi... Binlerce insanın hidayetine vesile oldular. Ama çoğu insan onları tanımıyor bile... Gece gündüz demeden aralıksız çalıştılar; ürettiler, yaydılar, kilitli kalplerin anahtarlarını buldular... El-Hadi olanın bir tecellisi olarak rahmet olup kurak kalplere yağdılar... Ulaştıkları

yerde iman bitirdiler, tevhid çiçekleri olup açtılar… Şimdi bu kutlu çabanın meyvelerini topluyoruz… Sayısız insan bana/bize ulaşıyor… Teşekkür ediyor… Ben tüm teşekkür ve duaları davanın sessiz ve isimsiz kahramanları adına kabul ediyorum… Ve biliyorum ki; bana yazılan bir ecir varsa, o kardeşlerimize de aynısı yazılıyor. Dahası, ihlasları zedelenmediği için belki de kat kat fazlası yazılıyor.

Subhanallah! Onlar vesilesi ile dilimizi bilmeyen, bizi tanımayan insanlar İslam'ı kabul ediyor. Bir terceme, evet kısa bir terceme dikkatlerini çekiyor… Cahiliyenin kof ve karanlık tünellerinde bir ışık yakalıyorlar… Adım adım takip edince, esenlik yurdunun saf, pak ve sade çağrısıyla buluşuyorlar…

İşte bu kardeşlerimize teşekkür etmek, onları selamlamak ve kutlu çabalarından ötürü tebrik etmek istiyorum… *"Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar."* [1] müjdesiyle müjdelemek istiyorum. *"Siz Allah'ı koruyun ki Allah da sizi korusun. Allah'ı koruyun ki yöneldiğiniz her yerde O'nu bulasınız."* [2] müjdesiyle müjdelemek istiyorum… Demek istiyorum ki; belki hiç ummadığınız bir anda, hidayetine vesile olduğunuz birinin duası, sizi fitnelerden koruyacak ve ayaklarınızı sabit kılacak… Ateşin sıcaklığı derileri kavururken ve ateşin hırıltısı kulakları sağır ederken davete yaptığınız katkılar salih amel olarak mizanınızı ağırlaştıracak, sizi o günün dehşetinden koruyacak…

Rabbim amellerinizi kabul etsin, ihlasınızı arttırsın, dilinize/kaleminize kuvvet versin. Sizi, çocuklarınızı, eşlerinizi korusun… Sevip razı olduğu kullarının arasına katsın.

Soru: Muhammed b. Abdulvehhab'a ait Dört Kaide ve Üç Esas kitaplarını şerhettiğiniz için bazıları size Vahhabi diyor. Siz Vahhabi misiniz?

Hayır, biz Vahhabi değiliz. Şayet kendimizi tanımlamamız istenirse şunu söyleyebiliriz: Biz, şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen Müslimleriz.

"Müslim" ismi, Allah'ın *(cc)* bize verdiği bir isimdir. O'nun *(cc)* verdiği isimden razıyız.

1. 47/Muhammed, 7
2. Tirmizi, 2516

"Atanız İbrahim'in milletine (uyunuz!) O (Allah) sizleri bundan önce de bunda da Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar diye isimlendirdi ki Resûl size, siz de insanlara şahitlik edesiniz." [3]

Muhammed b. Abdulvehhab *(rh)* bir din âlimidir. Toplumun ıslahı için çabalamış ve ortaya birçok faydalı eser koymuştur. Bizler de bu eserlerden faydalandık, faydalanmaya da devam ediyoruz. Herhangi bir âlimin kitabını şerh etmemiz veya onu sevmemiz, onun mezhebinden olmamızı gerektirmez.

Zira ben, daha önce İbni Recep El-Hanbeli'nin *"Kalp Katılığının Yerilmesi"* risalesini şerh ettim. (Kitap olarak basıldı.)[4] Yine İmam Beykuni'nin *"Manzumetu'l Beykuniyyesi"*ni[5], Zemzemi'nin *"Manzumetu'l Zemzemi"*sini[6] de şerh ettim.

> Belki hiç ummadığınız bir anda, hidayetine vesile olduğunuz birinin duası, sizi fitnelerden koruyacak ve ayaklarınızı sabit kılacak… Ateşin sıcaklığı derileri kavururken ve ateşin hırıltısı kulakları sağır ederken davete yaptığınız katkılar salih amel olarak mizanınızı ağırlaştıracak, sizi o günün dehşetinden koruyacak…

Yineleyelim; bir âlimin risalesini şerh etmek, ona mensup olmak anlamına gelmez. Kaldı ki; dini anlamda Kur'ân ve sünnet dışındaki hiçbir mensubiyeti kabul etmiyoruz, doğru da bulmuyoruz.

3. 22/Hac, 78
4. Kalp Katılığının Zararları, Tevhid Basım Yayın
5. https://tevhiddersleri.org/kategori/usul/mustalahu-l-hadis
6. https://tevhiddersleri.org/kategori/usul/ulumu-l-kur-an

"Vahhabi" ismi şeriat ve lügat açısından yanlış bir isimlendirmedir. Bu ismi verenin cahil, daha doğrusu zır cahil olduğunu gösterir. Zira şeyhin adı Vahhab değildir.
Hâliyle "Vahhab'a müntesip" anlamındaki "Vahhabi" yanlış bir kelimedir. Şeyhin adı Muhammed'dir. Arap dil kurallarına göre biri ona nispet edilecekse "Muhammedi" denmelidir.

Burada, yeri gelmişken bir noktaya da temas etmek istiyorum:

"Vahhabi" ismi şeriat ve lügat açısından yanlış bir isimlendirmedir. Bu ismi verenin cahil, daha doğrusu zır cahil olduğunu gösterir. Zira şeyhin adı Vahhab değildir. Hâliyle *"Vahhab'a müntesip"* anlamındaki *"Vahhabi"* yanlış bir kelimedir. Şeyhin adı Muhammed'dir. Arap dil kurallarına göre biri ona nispet edilecekse *"Muhammedi"* denmelidir.

Abdulvehhab şeyhin babasının adıdır. Biri ona nispet edilecekse *"Abdulvehhabi"* denmesi gerekir.

Sonuç olarak *"Vahhabi"* demek, Vehhab olan Allah'a mensup demektir. Zira El-Vehhab yüce Allah'ın güzel isimlerindendir.

Soru: Muhammed b. Abdulvehhab ve sonrasında torunlarının siyasi mücadele anlayışına katılıyor musunuz?

Takdir edersiniz ki bu soruyu soranlar genel bir soru soruyor gibi görünse de, şeyhin ve torunlarının Osmanlı'ya karşı verdiği mücadeleyi kastediyorlar. Bu soruya birkaç adımda cevap vermek isterim:

Allah Resûlü *(sav)*, kendisinden sonra hilafetin otuz yıl süreceğini, bundan sonra zulüm ve istibdat döneminin başlayacağını haber vermiştir.

Allah Resûlü şöyle buyurmuştur:

"Sizin aranızda nübüvvet, Allah'ın olmasını dilediği kadar olacaktır/bulunacaktır. Sonra Allah kaldırmayı dilediği vakit onu kaldıracaktır. Sonra nübüvvet menheci/yolu üzere olan hilafet gelecektir. Bu da Allah'ın dilediği bir süreye kadar devam edecektir. Sonra Allah kaldırmayı dilediği vakit onu kaldıracaktır. Sonra ısırıcı hükümet gelecektir. Bu hükümet Allah'ın kalmasını dilediği kadar kalacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu kaldıracaktır. Sonra baskıcı/zorba bir hükümet gelecektir. Bu hükümet Allah'ın kalmasını dilediği kadar kalacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu kaldıracaktır. Sonra nübüvvet menheci üzere olan bir hilafet ortaya çıkacaktır." [7]

Sefine'den rivayetle denmiştir ki:

"Allah Resûlü şöyle buyurmuştur: 'Nübüvvet üzere olan hilafet otuz sene sürecektir. Sonra Allah mülkü veya mülkünü dilediğine verir.'

Said dedi ki: Sefine bana dedi ki: 'Şunu iyi belle: Ebu Bekir'in hilafeti iki senedir. Ömer'in hilafeti on senedir. Osman'ın hilafeti on iki senedir. Ali'nin hilafeti de aynı şekildedir.'

Said dedi ki: Ben Sefine'ye dedim ki: 'Şunlar Ali'nin halife olmadığını iddia ediyorlar.' Sefine Mervanoğullarını kastederek dedi ki: 'Ben-i Zerka'nın duburları yalan söylemiştir.' " [8]

Hâliyle Kur'ân'ı ve sünneti ikrar eden bir Müslim'in, Emeviler ile başlayan ve Osmanlı'yı da kapsayan zulüm ve istibdat yönetimlerini sevmesi mümkün değildir.

Bu nebevi haberler olmasa dahi, mezkûr yönetimlerin siyreti onları tanımak için yeterlidir. Hutbelerden Ali'ye *(ra)* lanet okutturan, Allah Resûlü'nün *(sav)* ailesini katleden, onlara uygun fetva vermeyen ulemaya hayatı zindan eden Emevi ailesini nasıl sevebiliriz?

7. *Ahmed, 18406*
8. *Ebu Davud, 4646*

Ebu Hanife'ye *(rh)*, İmam Ahmed'e *(rh)* ve birçok âlime işkence yapan, satın alamadığı için onları katleden Abbasi kaçkınlarını nasıl sevebiliriz?

Saltanatın bekası için kundaktaki bebekleri öldüren, kendilerine Allah'ı hatırlattığı için Kadızadelileri susturan, sapkın tasavvuf anlayışını devlet eliyle yaygınlaştıran bir yönetim anlayışını nasıl sevebiliriz?

Bu anlamda İmam'ın ve torunlarının Osmanlı'da bulunan şirk ve bidat unsurlarına karşı giriştikleri ıslah faaliyeti yerindedir, olması gerekeni yapmışlardır.

Muhammed b. Abdulvehhab sonrası yaşanan siyasi ve askerî çekişmeler ise; zamanlaması yanlış, şer'i siyaset anlayışını yansıtmayan ve bizim de katılmadığımız bir süreçtir.

Şöyle ki bu süreç, tevhid davetinin evrenselliğine engel olmuş ve onu siyasi bir meselenin aracı hâline getirmiştir. Hatta Suud ailesi hâlâ bu daveti kullanmaya, kirletmeye ve bozmaya devam etmektedir.

Bu süreç, küresel tuğyanın ve müstekbir emperyalistlerin Ortadoğu'ya yerleşmesine ve o gün bugündür süren zulümlerine zemin hazırlamıştır. Osmanlı'nın veya tarihte İslam'a müntesip herhangi bir devletin kesip çöpe attığı tırnak, İngiltere vb. küresel tuğyanın tamamından daha hayırlıdır. Zira Osmanlı ve öncesinde kurulmuş tüm İslami saltanatlar, İslam'ı bilerek tahrif etmemiş, cehalet ve hevanın kurbanı olmuşlardır. Elbette mazur değillerdir. Ancak cehalet ve teville dine zarar verenlerle, bu dini yeryüzünden silmek için çalışan İngiltere'yi aynı kefeye koymak siyasi bir akıl tutulmasıdır. Hatta daha ileri gidip, İngiltere'yi Ehl-i Kitap olarak Osmanlı'ya tercih etmek, akıl tutulmasından öte bir duruma işaret etmektedir. Zira İngiltere Ehl-i Kitap değildir. Kapitalist, Seküler, Laik, hiçbir kutsalı olmayan; tek kutsalı sömürü ve İslam'ı yeryüzünden silmek olan bir barbarlar topluluğudur.

Kaldı ki; yukarıda belirttiğimiz gibi İngiltere (ve bugün Ortadoğu'da cirit atan batılı devletler) İslam'ı yeryüzünden silmek için uğraşmaktadır. Osmanlı (ve bugün bölgede var olan muhafazakâr demokrat yapılar) ise cehalet ve teville bu dine zarar vermiştir. Evet, tekrar ediyorum. Tevhidden sapmaları nedeniyle mazur değillerdir. Ne dünküler ne de bugünküler. Ancak onları küresel tuğyanla eşitlemek, dahası Ehl-i Kitap diyerek bunları tercih etmek, bize göre ciddi bir yanlıştır.

Dün dünde kaldı, onu geri getiremeyiz. Ancak bugün için, yaklaşık yüz elli yıldır yaşanan süreçten dersler alabiliriz.

Dergi yazılarımızı takip edenler, uzun zamandır yaptığımız uyarıları fark etmişlerdir.[9]

a. Yaşadığımız coğrafyada savaşın durması ve bu bölgeden taşınması gerekir.

b. Bu ateş; coğrafyayı yakıp küle çevirenlerin, emperyalist batılı devletlerin tutuşturduğu bir ateştir. Bize ait değildir. Hâliyle ne bizi ısıtmakta ne de aydınlatmaktadır. Bizi, coğrafyayı, şehirleri… yakıp yıkmaktadır.

c. Allah'a *(cc)* açıkça şirk koşan ve onun sınırlarını çiğneyen, İslam'a müntesip gruplar mazur değildir. Ancak, kesinlikle ve kesinlikle bu gruplar arası savaş doğru değildir. Bu savaş yalnızca batılı emperyalist devletlerin rahat içinde yaşamasına, savaşı coğrafyalarından uzak tutmalarına ve bu bölgenin karışıklığından istifade etmelerine katkı sağlamaktadır.

d. Silahların ve bombaların konuştuğu bir yerde, tevhid davetinin sesi duyulmamakta, tevhid anlaşılmamaktadır. Bu da ülkelerinde *"İslamlaşma"* tehlikesi gören batılı emperyalist devletler için bulunmaz bir nimettir. Zira İslam'ı merak eden kitlelere sürekli coğrafyamızın içler acısı hâlini göstermekte ve *"İşte İslam budur."* demektedirler.

e. Allah Resûlü *(sav)* sürekli küfre giren, düşmanlarla işbirliği yapan, Müslimleri sırtından vuran ve küfür-

9. *Bu konuyla alakalı şu yazılara da müracat edebilirsiniz.*
Tevhid Dergisi, 8. sayı, Başyazı, Suriye'nin Öğrettikleri;
Tevhid Dergisi, 18. sayı, Başyazı, Büyük Resmi Tek Kareye Sığdıran Objektif, Gezi Parkı Olayları;
Tevhid Dergisi, 26. sayı, Başyazı, "Bu senin kendi ellerinle yaptığının karşılığıdır. Allah kullarına zulmetmez." (22/Hac, 10);
Tevhid Dergisi, 33. sayı, Başyazı, Ehl-i Tevhid'in İmtihanı, Çözüm Süreci;
Tevhid Dergisi, 49. sayı, Başyazı, İslam Ümmetine Açılmış Haçlı Savaşının Kodları;
Tevhid Dergisi, 51. sayı, Başyazı, Şeriat ve Maslahat Açısından Gösteriler ve Gayri İslami Yapılarla Ortak Çalışma;
Tevhid Dergisi, 65. sayı, Başyazı, Coğrafya Diyor ki; Tevhid Dergisi, 68. sayı, Başyazı, Genel Bakış

leri Kur'ân ayetleriyle tescillenen münafıkları dahi öldürmemiş, hak ettikleri şer'i cezayı uygulamamıştır.

Gerekçe olarak da şunu söylemiştir:

"Bırakın onları! İnsanlar, 'Muhammed ashabını öldürüyor.' demesinler." [10]

Zira münafıkların durumu Kur'ân okuyan müminler için açıktı. Ancak, İslam'ı ve Müslimleri izleyen Medine dışındaki kabileler, onları tanımıyordu. Dışarıdan bakınca namaz kılan, mescide giden, Müslimler gibi yaşayan insanlar görüyordu. Bunlar öldürülecek olsa, Allah Resûlü'nün *(sav)* ashabını öldürdüğünü düşüneceklerdi. Bu da İslam'ı yanlış anlamalarına ve ondan uzaklaşmalarına neden olacaktı. Bu sebeple Allah Resûlü *(sav)* münafıklara dokunmadı.

> Nasıl ki İslam Allah'ın boyasıdır; nasıl ki İslam'a giren onun rengini alır; aynı şekilde Demokrasi'nin şirk ve masiyet renginin de bir boyası vardır.
> Demokratlaşanlar şirkin ve masiyetin tüm renklerini zaman içinde üstlerinde taşımaya başlar.

İslam'a müntesip gruplar arasındaki savaşa bu açıdan bakıldığında, Allah Resûlü'nün *(sav)* korktuğu şeyin bugün ayniyle yaşandığı görülecektir.

f. Batılı devletler, *"a"* veya *"b"* grubuna değil, tüm İslam'a müntesip olanlara savaş açmışlardır.

Bunu hem sözlü olarak hem de fiilleriyle göstermektedirler. Onlar için Afganistan'da Maturudi ve Hanefi bir Taliban'la, sufi Diyabendi bir derviş arasında fark yoktur. Selefi bir IŞİD/El-Kaide ile, her şeyden biraz karışık İhvan arasında bir fark yoktur. Saddam gibi Baasçı bir diktatör ile Muhafazakâr Demokrat Hamas arasında bir fark yoktur...

Hâliyle; kimse bu savaşı kendi grubuna açılmış gibi görmemelidir. Bu İslam'a açılmış bir savaştır.

Ona müntesip herkes (demokrasi vb. küfürlerle İslam'la bağını koparsa da) bu savaştan payına düşeni almaktadır.

g. İslam'a savaş açılmış olması sabit akide esaslarından taviz vermemize neden olmamalıdır. Mazlum oldukları için şirk ehline *"Müslim"* dedirtmemelidir. *"Madem vuruluyoruz, hepimiz kardeşiz."* arabesk söylemine savurmamalıdır. Din, Allah tarafından indirilmiştir. Her şart ve mekânda geçerlidir. Ancak siyaset, hareket fıkhı ve menhecî tercihler şartlar ve mekâna göre değişebilmektedir. Allah Resûlü'nün *(sav)* münafıklara yönelik siyaseti bunun örneğidir.

Yine bu durum davet ve ıslah çalışmalarına engel olmamalı, tüm grupları hak ve adalet olan tevhide davet etmeye devam edilmelidir.

h. Tüm bu sayılanlar düşünüldüğünde Osmanlı ve Necd uleması arasında yaşananları doğru bulmamız söz konusu değildir. Bugün İslam'a müntesip gruplar arasında yaşananları doğru bulmadığımız gibi. Her türlü iç çekişme, küresel tuğyanın coğrafyamıza iyice yerleşmesine ve İslam davetinin yanlış tanınmasına zemin hazırlamaktadır.

Soru: Hocam! Yenilenen İstanbul (İBB) seçimleriyle ilgili bir değerlendirme yapar mısınız?

Daha önce bu köşede 31 Mart seçimlerine dair bir değerlendirme yazısı yazmıştım. Okumadıysanız, o yazıyı okumanızı tavsiye ederim. Yenilenen İBB seçimlerine dair, orada söylediklerime ek olarak şunları söyleyebilirim:

• Bizim açımızdan A veya B partisinin seçim kazanmasının veya kaybetmesinin hiçbir değeri yoktur. Zira bu partiler birer rejim partisi; hâkimiyet konusunda Allah'la *(cc)* çekişen Demokrasi aparatıdırlar. Adına Laiklik, Demokrasi, Liberalizm... deseler de bizim yanımızda onlar cahiliyedir, cahiliyenin taktığı farklı maskelerdir.

10. *Müslim, 63*

Şunu unutmamak gerekir: Nasıl ki İslam Allah'ın boyasıdır; nasıl ki İslam'a giren onun rengini alır; aynı şekilde Demokrasi'nin şirk ve masiyet renginin de bir boyası vardır. Demokratlaşanlar şirkin ve masiyetin tüm renklerini zaman içinde üstlerinde taşımaya başlar.

Bu söylediğimizin en hayırlı şahidi AK Parti değil midir? Vesayet rejimini sonlandıracak, Devlet faşizmine son verecek, yoksulluk ve yasakları kaldıracak, zulmün yerine adaleti ve kalkınmayı ikame edeceklerdi. Sonuç? Herhangi bir sistem partisinden ne farkları kaldı? Tevhid ehli Müslimler hangi dönemde bu kadar zulüm gördü? Yolsuzluk ve adaletsizliğin bu kadar açıktan işlendiği bir dönem oldu mu?

Doğrudur, tuzu kuru olanlar AK Parti güzellemeleri yapmaya devam ediyorlar. Siz ne derseniz deyin onların elinde iki argüman var.

İlki; tek parti dönemi zulmüyle bu dönemi kıyaslıyorlar. Efendim neymiş, nereden nereye gelmişiz. Camiler ahır yapılmış da, sakal çarşaf yasaklanmış da, ezan Türkçe okutulmuş da, âlimler idam edilmiş de... Bunları AK Parti mi düzeltmiş, diye sorduğunuzda bakıyorlar... Bu uygulamalar 70 yıl önce bitti (AK Parti'den 50 yıl önce) diyorsunuz, yine bakıyorlar. Hem insanın, partisini CHP ile kıyaslaması bir utançtır diyorsunuz, yine bakıyorlar. Peki, AKP'nin kapattığı mescidler, yasakladığı dini kitaplar, teravih esnasında postallarıyla çiğnettiği mescidler ne olacak diyorsunuz, bakmaya devam ediyorlar... AKP'ye muhalefet etti diye iftira edilen ve zindanlara atılan âlimler ne olacak diyorsunuz, bakma hâline devam... Vasat cemaatine, Hizbuttahrir'e, Furkan Vakfı'na, Tevhid Dergisi'ne reva görülen zulümler diyorsunuz... Polisin her beğenmediği yabancı uyrukluyu IŞİD diye tutuklatması ve cezaevlerinin yabancı kadın ve çocuklarla dolup taşması diyorsunuz... FETÖ adı altında işinden edilen, zindanlara atılan, sonra *"pardon"* denilip bir gecede bırakılan on binler diyorsunuz... Sırf sermaye sahibi mustekbir/mutref azınlığı rahatlatmak için onlarca avukatı DHKP-C diyerek zindanlara doldurmak diyorsunuz, sanki onlara değil duvara konuşuyorsunuz.

İkinci argümanları; Türkiye mazlumları himaye eden bir devletmiş. Yerelde görülen zulümler konusunda haklıymışız, ama ümmetin maslahatı açısından sabretmeliymişiz. Çünkü mazlumların son sığınağı Türkiye, yani AK Parti'ymiş...

Hâliyle soruyorsunuz: AK Parti yokken Türkiye'ye sığınan mazlumlar kapı dışarı mı ediliyordu? Saddam'ın zulmünden kaçanlar, Sırp zulmünden kaçanlar, Sovyet veya Çin zulmünden kaçıp Türkiye'ye gelenler, kapı dışarı mı edildiler? Mazlumlar bu ülkeye geliyorsa bu, AKP'den dolayı değil, milletin bir kesiminin Muhacir duyarlılığındandır.

Buna rağmen Rusya'nın Türkiye'de Çeçen komutanlardan dilediğini öldürüp dilediğini kaçırdığını bilmiyor musunuz? Çeçenlere kapılarını açan Türkiye'nin, Rusya'yla ilişkileri düzelince ne yaptığını da mı duymadınız? Orada öldürüleceklerini bile bile, yüzlerce insanı iade ettiler, etmeye de devam ediyorlar... T.C. nin bu iki yüzlü ve zalim politikasının, binlerce çaresiz muhaciri IŞİD saflarına ittiğini duymuş muydunuz?

Ne oldu Türkistan sorunu? Ülkemize sığınan Uygurlar? Çin'le aramız düzelince, Uygurlar'ın sorunu nasıl da bitiverdi! Çin'in Uygurlar'la değil, radikal İslamcı ve ayrılıkçı Uygurlar'la sorunu var, öyle mi?

Allah muhafaza, yarın Esed'le araları düzelse ne olacak? Ya da ekonomik çıkarlar Sisi'yle sulh yapmayı gerektirse? Hiç düşündünüz mü Suriyeliler niye size güvenmiyor? En küçük bir dedikoduda Avrupa sınır kapılarına yığılıyorlar? Siz hiç, Ensar'ını (!) bırakıp kaçmaya yeltenen Muhacir duydunuz mu tarihten? Çünkü sizi Ensar görmüyorlar. Size mecbur oldukları için susuyorlar ama güvenmiyorlar. Çünkü Çeçenlere ve Uygurlara yaptığınız gibi, sıkışınca Mavi Marmara davasını sattığınız gibi, onları da satabileceğinizi biliyorlar. Suskunluklarına ya da uzatılan mikrofonlara söylediklerine değil; Türkiye'den kaçmak için gösterdikleri çabaya bakın, anlayacaksınız...[11]

---

11. *Bu yazı kaleme alındıktan bir hafta sonra İstanbul'da Suriyeli avı başladı. Zira Ak Parti, İstanbul seçimlerini kaybetmenin faturasını Suriyeli mazlumlara kesti.*

Düne kadar "Muhacir" olan Suriyeliler "kaçak göçmen" oluverdi.

Düne kadar "huzurun ve bereketin teminatıydılar", şimdi "Huzur Operasyonuyla" yaka paça sınırdışı ediliverdiler.

"15 Temmuz'da onlar sayesinde Allah bizi korudu." diyenler, "Kayıtsız kuyutsuz kimse kalmayacak." deyiverdiler. Bize de şunu demek kaldı:

Rabbim! Seninle bağını koparmış "Allah'sız siyasetten", ahlakla bağını koparmış "ahlaksız siyasetten" ve insanlıkla bağını koparmış "gayr-i insani siyasetten" ve zulümden sana sığınırız.

Kureyş cahiliyesinde olduğu gibi, Türkiye'deki bütün pisliklerin arkasında bu mustekbir aileler ve bağlı oldukları küresel sermaye sahipleri vardır. Bunların bir dini, imanı ve dünya görüşü yoktur. Yerine göre Kemalist, muhafazakâr, faşist veya demokrat olabilmektedirler. Güç ve para kazandıracak her neyse, onun rengini alabilmektedirler.

• CHP zihniyetinin bu topraklarda karşılığı yoktur. Bu nedenle CHP girdiği her seçimi kaybetmeye mahkûmdur. Kazanmak için milliyetçi (Ankara'da olduğu gibi) ya da muhafazakâr rolü yapan (İstanbul'da olduğu gibi) adaylarla seçime girmek zorundadır. Hâliyle bu seçimi CHP değil, milliyetçilik ve muhafazakârlık kazanmıştır.

Bunun bize bakan yönü şudur: Bu ülkede hiçbir zaman bir Laiklik sorunu olmamıştır. Laiklik; toplumda hiçbir karşılığı olmayan, toplumdan kopuk bir azınlığın zihniyetidir. Davetin ve davetçinin gündemini meşgul etmemelidir. Bu toprakların cahiliyesi milliyetçilik ve gösterişçi dindarlık/muhafazakârlıktır. Mustekbir tağutlar varlıklarını sürdürmek için bu iki bataklığı derinleştirmektedir. Toplumu uyandırmak ve içinde bulundukları karanlığı tevhidin nuruyla aydınlatmak için, milliyetçilik ve muhafazakârlık/gösterişçi dindarlık, davetin ve davetçinin ana gündemi olmalıdır.

• Seçim sonuçları göstermiştir ki; mağduriyetler usulünce gündemleştirilir ve insanların anlayacağı şekilde anlatılırsa, toplumda karşılık bulur. Şöyle ki: Ekrem İmamoğlu ilk seçimi 13.729 oy farkıyla kazandı. Ak Parti'nin devlet imkânlarını kullanarak yaptığı zulüm; aynı şahsın, aynı söylemlerle ve aynı seçmenle seçimi 806.014 farkla kazanmasını sağladı.

Çünkü adalet fıtri bir duygudur. İnsanlar birinin mağdur edildiğine inanırsa, fıtri olarak ona destek olur, yanında dururlar. Ki, İmamoğlu'na oy veren milyona yakın insan, CHP'li değildir. Birçoğu Cumhur İttifakı'na oy veren veya ilk seçime katılmamış muhafazakâr, milliyetçi, Kürt seçmendir.

Bunun bize bakan yönü şudur: Şirk ve zulüm siteminden kaynaklı mağduriyetler usulünce dillendirilmeli, insanların görmesi sağlanmalıdır. Bu, birçok insanın İslam davetine merak duymasını sağlayacaktır. Davete en uzak insanların dahi, şahit oldukları mağduriyetler sonucunda, İslam'a ve Müslümlere destek oldukları, bazısının tevhid davetine gönül verdiği bir vakadır.

Burada Allah Resûlü'nün *(sav)* hayatından bir örnek vermek isterim. Ekonomik boykot, hepimizin malumudur. Tam üç yıl süren ve İslam cemaatini her yönden kuşatan, tarihte eşine az rastlanır bir zulümdür. Allah *(cc)* bu zulme karşı, sabrı emretti. Zulme karşı sabır, Arapların alışık olmadığı bir direniş biçimiydi. Zira onlar şöyle biliyordu; güçlü bir aile (veya fertler) haksızlığa karşı çıkmalı, gerekirse zor kullanarak hakkını aramalıydı. Allah Resûlü'nün *(sav)* akrabaları da güçlüydü; Allah Resûlü'nün *(sav)* ashabı arasında da güçlü kimseler vardı. Ama beklenen olmadı. Sahabe, Allah Resûlü'ne itaat etti ve sabrettiler. Sonunda Kureyş içerden bölündü. Bazıları bu zulüm antlaşmasına karşı seslerini yükselttiler. Zira Müslimler sabır göstererek toplumun dikkatini çekmeyi başardı. Müslimlerin sabrı, vicdanlı müşriklerin sabır taşını çatlattı. Bu sahifeyi yürürlükten kaldırıp, antlaşmayı feshettiler. Aynı zamanda Kureyş'in zalimliğini yine Kureyş'in eliyle tescil etmiş oldular.

Bugün Müslimler, milliyetçi ve muhafazakâr bir parti tarafından olmadık zulümlere uğruyor, çeşitli mağduriyetler yaşıyorlar. İtikadlarından ve duruşlarından taviz vermeden, vicdan sahiplerinin dikkatini çekebilmeli, yaşanan mağduriyetin anlaşılmasını sağlamalıdırlar.

Başta söylediğimizi tekrar söyleyelim: Adalet fıtri bir duygudur. Toplumun adalet duygusunu harekete geçirebilenler; hem mağduriyetlerine hem de -ki bu daha önemlidir- davetin içeriğine dikkat çekmiş olurlar.

• Seçim sonuçları göstermiştir ki; mevcut siyaset İslami olmadığı gibi, ahlaki de değildir insani de değildir. Siyasetçinin dini de imanı da bir oy daha fazla alabilmektir. Bu konuda eski rejim partileriyle, İslam (!) adına ortaya çıkmış partiler arasında hiçbir fark yoktur. *"Beka"* söylemiyle toplumu seçime davet edip, Abdullah Öcalan'ın mektubundan medet ummak, ahlaksızlık ve insani değerleri aşındırmanın ötesine işaret etmektedir. Osman Öcalan'ı TRT'ye çıkarmak, sonra da kırmızı bültenle arandığını bilmediğini söylemek ise, hiçbir dilde hiçbir kelimenin izah edemeyeceği bir yozlaşma olsa gerektir.

• Seçimlere Kur'âni açıdan baktığımızda şunu görürüz. Bir tarafta mustekbirler (büyüklenenler), mele (aristokratlar/seçkinler), mutrefin (zenginlikle şımarmış/sosyete) ekabire mucrimiha (ele başı günahkârlar) vardır. Öte tarafta mustazaf (zayıf bırakılmış), istihfaf edilmiş (hafife alınmış/onursuzlaştırılmış), gece gündüz tuzaklar kurularak müşrikleştirilmiş halk vardır. Partiler, siyasetçiler, seçim sonuçları... değişse de, değişmeyen birşey vardır. Azgın azınlık imtiyazlarını korumaya, servetlerine servet katmaya, güçlenip semirmeye devam etmektedir. Şer'an hiçbir özürleri olmamakla beraber, mustazaf halk ise sefil ve onursuz bir hayat yaşamaktadır.

Unutmamak gerekir ki; kapitalist düzenlerde, asıl yöneticiler sermaye sahipleridir. Siyasetçiler ise birer vitrin süsüdür. Vazifeleri; mustazaf halkı uyutmak/uyuşturmak, imtiyazlı zümrenin çıkarlarını korumak ve mustazaf halkın yerel ve küresel tuğyana karşı biriken fıtri öfkesini yatıştırmak, bir necip (!) siyasetçimizin deyimiyle gazını almaktır. Kitabın tam ortasından konuşacak olursak garibanın ekmeğinden/çöpünden/cikletinden vergi alıp, mustekbirleri elmas vergisinden muaf tutmaktır.

Dikkat edin! Türkiye'de sermayeyi elinde bulunduran birkaç aile vardır. Menderes kazansa da bunlar kârdadır, asker on yıl sonra darbe yapsa da bunlar kârdadır. Ecevit kazansa da bunlar büyümektedir, Süleyman Demirel kazansa da... Kenan Evren sağın ve solun üzerinden silindir gibi geçtiğinde de bu aileler zenginliklerine zenginlik katmaktadır, Özal seçim kazanıp yeni bir ekonomik düzene geçtiğinde de... 28 Şubat cuntası iş başındayken de bu aileler imtiyazlıdır, Erdoğan on yedi yıl boyunca iş başında olduğunda da...

Menderes'in ihalelerle zenginleştirdiği aileler Menderesle; Özal'ın ihalelerle zenginleştirdikleri de Özal'la beraber silinip gitmektedir.

Erdoğan'ın oluşturduğu zengin sınıf da Erdoğan'a bağlı olarak varlık sürdürmektedir... Ancak mustekbir, mutref, mele ve ele başı bu birkaç aile semirmeye devam etmekte; neredeyse her krizden biraz daha büyüyerek ve kâr etmiş olarak çıkmaktadırlar.

Şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Kureyş cahiliyesinde olduğu gibi, Türkiye'deki bütün pisliklerin arkasında bu mustekbir aileler ve bağlı oldukları küresel sermaye sahipleri vardır. Bunların bir dini, imanı ve dünya görüşü yoktur. Yerine göre Kemalist, muhafazakâr, faşist veya demokrat olabilmektedirler. Güç ve para kazandıracak her neyse, onun rengini alabilmektedirler.

Şu ana kadar Erdoğan kazandırdığı için Erdoğan'a yatırım yaptılar. Ancak 2008'de yaşanan küresel ekonomik kriz; 2011'de başlayan halk ayaklanmaları; Arap ülkelerinde İhvan'ın seçimleri kazanması ve İsrail'in güvenlik endişeleri; Postmodernist neslin modernizmin oluşturduğu katı kuralları tanımaması ve yeni bir dünya düzeni arayışı; Çin, Rusya ve Hindistan'ın alternatif bir düzen arayışına girmesi; mevcut dünya düzenin bir ayağı olan Avrupa nüfusunun hızla yaşlanması ve yabancı nüfusa teslim olma tehlikesi; bu mustekbir azınlığı alarma geçirdi...

Şunu kesin olarak biliyoruz ki; Demokrasicilik oyununa son verdiler. Dünyanın büyük çoğunluğunda ırkçı, muhafazakâr ve iş insanı kökenli siyasetçilerin sahneye çıkması ve seçim kazanması bunu gösteriyor. Erdoğan'ın tedavüle soktuğu milliyetçi daha doğru bir ifadeyle faşist dili bu yeni düzenden bağımsız düşünmeyin. Türkiye küresel mustekbir azınlığa göbeğinden bağlıdır ve orada yaşanan her dönüşüm, Türkiye siyasetini direkt etkilemektedir. Erdoğan'ın yeni dili azgın azınlığın takdirini kazanır mı, bilmiyoruz. Ama şunu kesin olarak biliyoruz: Bu yeni dilin ne genel olarak halkta ne de AKP tabanında bir karşılığı

var. Bu yeni dilin, İslami olmayan Erdoğan'ın siyaset anlayışını, insanilik ve ahlakilikten uzaklaştırmaktan başka bir yararı da olmaz.

Soru: Diyanetin cemaatlerle ilgili hazırladığı raporu okuyabildiniz mi? Şayet okuduysanız değerlendirebilir misiniz? Size yönelik söylediklerini nasıl yorumladınız?

"Dinî Sosyal Teşekküller, Geleneksel Dinî-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Dinî Yönelişler" isimli raporu okudum. Ancak Diyanet'in hazırlayıp hazırlamadığından emin değilim. Bildiğim kadarıyla Diyanet, resmî olarak bu raporu hazırladığını kabul etmedi. Yalnız raporun Devlet tarafından hazırlandığı anlaşılıyor. Hangi kuruma hazırlatıldığının bir önemi yok.

Rapor, hacimli bir çalışma. Hâliyle tamamını değerlendirmem mümkün değil. Dikkatimi çeken bazı noktaları zikredeceğim.

a. AK Parti, FETÖ ile değil *"cemaat"* kavramıyla kavga ediyor. Kurulan bir tuzağa mı düştü yoksa kendi iradesiyle mi cemaatlere savaş açtı, bilmiyoruz. Ancak rapor, önümüzdeki dönemde cemaatlere yönelik bazı operasyonların habercisi... Zannımca rapor bu operasyonların psikolojik alt yapısını hazırlıyor.

Şu gerçeği unutmayın! Cumhuriyet kadrolarının dini ve cemaatleri ortadan kaldırmak için çıkardığı kanunlar hâlâ yürürlükte. Şu an herhangi bir savcı istediği cemaate soruşturma açabilir, herhangi bir mahkeme istediği cemaati mahkûm edebilir. Mevcut yasalara göre bırakın tevhidî bir çalışmayı, Kur'ân okumak için toplanmak ya da zikir meclisi oluşturmak dahi suç. Kemalist, ulusalcı ve 28 Şubat artığı birinin söylediği üzere yargı altın çağını (!) yaşıyor. Yargının altın çocukları fırsatı buldukları anda, Erdoğan'la palazlanan üfürükçü taifeyi, STK'ları ve İslami çalışma yapan cemaatleri bir gün içinde kapatabilecekler.

Sırtını Allah'a dayayan muvahhidler her hâlûkârda hizmete ve mücadeleye devam edecekler. Sırtını Erdoğan'a ve konjonktüre dayayanlar köpük gibi silinip gidecekler.

b. Bildiğimiz gibi; Türkiye'deki cemaatlerin akide sorunu yanında ahlaki sorunları da var. Son çeyrek asırda kavuştukları refahla beraber, var olan ahlakı da kaybettiler ve zenginlikle şımarmış *"mutref"* ahlakına sahip oldular.

Bu ahlaksızlığın yansımalarından biri şudur: Bir kısım akılcı/mealci, sufileri; bir kısım sufiler de akılcı/mealci tayfayı devlete şikâyet edip duruyor... Mahalle ortasında/ekranlarda kavgaya tutuşuyor, işin içinden çıkamayınca da çocuklar gibi babalarını/devleti yardıma çağırıyorlar.

Rapordan anlıyoruz ki devlet baba; mızmız akılcıları da mızmız sufileri de defterden silmiş. Akılcıları yeterince *"yerli ve milli"* olmamakla; sufileri de yeterince diyanete uyum sağlamayıp fazla Ehl-i Sünnetçilik yapmakla suçlamış.

c. Devlet'in yeni gözdesi Erenköy Cemaati ve Bitlis/Siirt yöresi medreseli tarikatlar... Gözden çıkardıkları İsmailağa, Menzil ve Süleymancılar... Yakın zamanda İTÖ, METÖ veya SETÖ operasyonları duyarsanız şaşırmayın. Anlaşılan o ki Devlet fazla Ehl-i Sünnetçilik (İsmailağa), fazla zenginlik/kalabalık/kapalılık (Menzil) ve fazla muhalefet/kapalılık (Süleymancılar) istemiyor. Her türlü yoruma açık olan, elde ettiği zenginliği ilgililerle paylaşan, Erdoğan'a muhalefet etmeyen, tam bir teslimiyetle teslim olmuş cemaatler istiyor.

d. Sisteme muhalefet eden ve muhalefetini İslami argümanlarla yapan cemaatlere zulüm hız kesmeden devam edecek. Sadece cumhurun değil yeryüzündeki her şeyin reisi olan (!) zatın, bir türlü demokratlaştırıp gazını alamadığı cemaatlere karşı şahsi kin ve nefreti raporun ilgili bölümlerine sinmiş, hissediyorsunuz. Hasmene tutumuna devam etsin bakalım. Allah'a yemin olsun ki kıyamet gününde ve Allah'ın huzurunda, biz de onun hasımları ve davacılarıyız. Bakalım onun mahkemeleri mi, Ahkemu'l Hâkimin olan Allah'ın mahkemeleri mi daha çetin. Bakalım onun bize reva gördüğü zindanlar mı, Allah'ın zulümleri karşılığında onun için hazırladığı cehennem hücreleri mi daha zor. Beklesin bakalım, hiç şüphesiz biz de beklemedeyiz.

e. Bizimle ilgili yazılan bölüme gelince[12] şunu söy-

---

12. *Dinî Sosyal Teşekküller, Geleneksel Dinî-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Dinî Yönelişler, s.79*

Halis Bayancuk (Ebu Hanzala)

1. Biyografi

Ebu Hanzala künyesiyle bilinen Halis Bayancuk, 1984 yılında Diyarbakır'da doğdu. Türkiye'deki Hizbullah Örgütü'nün ileri gelen isimlerinden

leyebilirim: Görüyorum ki davetimizi çok iyi anlamış ve çok net cümlelerle ifade etmişler. Yine görüyorum ki Tevhid ve Sünnet Cemaati'nin başlattığı davetin bu topraklarda maya tuttuğunu ve karşılığının olduğunu anlamışlar. Dün bize karşı farklı bir tutum içindeydiler. Oysa bugün bambaşka bir tutum içindeler. Dün bizi küçümsüyor, yok sayıyorlardı. Davet Allah'ın lütfu ve yardımıyla yayılınca tehdit etmeye başladılar... Sonra tuzak kurdular... Daveti yok etmek için her yola başvurdular... Ama biz Âdem'in *(as)* ektiği tevhid ağacının dallarıyız. Budandıkça gürleşiyor; budandıkça uzuyor; budandıkça insanlığın sığınacağı bir gölgeye dönüşüyoruz... Şimdi inkâr edemiyor, yok sayamıyorlar. Zindanla, tehditle, yasakla önüne geçemeyeceklerini de biliyorlar... Yeni tuzaklar kuruyorlar. Şeytanca ve sinsice yollara başvuruyorlar. Cemaat, program ve disiplin içinde yapılan davetin karşısına; cemaatsiz, programsız ve disiplinsiz yani bireysel daveti koymaya çalışıyorlar. İlginçtir; bazı insanları davet yapmaya teşvik ediyor, imkân sunuyorlar... Sesler çoğaldıkça ihtilafın artacağını, yüzler çoğaldıkça insanların tek bir noktada toplanmayıp gücün dağılacağını hesaplıyorlar... Onların bir hesabı varsa Allah'ın da bir hesabı var elbet. Onlar tuzak kuruyor Allah da tuzak kuruyor. İstiyorlar ki davetçi olup da dava adamı olmayan, ağzı laf yayıp da ameli zayıf olan, davayı anlatan ama temsil edemeyenler çoğalsın... Biz bu filmi daha önce Suud'da, Suriye'de, Mısır'da, Cezayir'de izlemiştik. Allah onların tuzaklarını başlarına geçirdiği gibi, sizin tuzaklarınızı da başınıza geçirecek. Sizin ellerinizle insanlar hidayet bulacak, sonra toparlamak isteyeceksiniz ama iş işten geçmiş olacak. Gelen davetçiler gidenleri aratacak, Allah'a karşı hüsnüzannımız budur.

(Şimdi siz diyorsunuz ki "Yahu hoca ne anlatıyor?" Siz okumaya devam edin, anlayan anlıyor, kuduran kuduruyor. Hep size konuşacak değiliz ya, biraz da kendini akıllı sananlara konuşalım...) Beyler, beyler! Sizin anlamadığınız şey şu: Bu dava Allah'ın davası! Dinini koruyacak olan da O'dur *(cc)*. Bu iş bizle başlamadığı gibi bizimle de bitmez. Çocukça işler yapmak yerine, biraz Kur'ân okuyun... İslam tarihi okuyun... Solculara karşı kullanılsın diye, devlet bütçesiyle Seyyid Kutub'un *(rh)* kitaplarını terceme ettiniz. O kitaplarla yepyeni bir muvahhid nesil zuhur etti. Ne tekliflerinize kanıyor ne de tehditlerinizden korkuyorlar. Aman dikkat, yine elinize yüzünüze bulaştırmayın. Demedi demeyin, tevhid daveti bu... Ne S-400 dinler ne S-500 ne de Demir Kubbe... Bir kalbe yol buldu mu veya insanın özüyle (fıtrat) buluştu mu... gerisini anlatmama gerek yok. Şu an uğraşmak zorunda olduğunuz şey oluyor...

Bu ay da bu kadarla iktifa ediyor sizleri Allah'a *(cc)* emanet ediyorum. Rabbim Zilhicce'nin ilk on gününde yaptığınız amelleri kabul buyursun. On gününüzü bereketli kılsın. Bayramınız mübarek olsun.

---

olan Hacı Bayancuk'un oğludur. Halis Bayancuk, Diyarbakır İmam Hatip Lisesi'ni bitirdikten sonra Mısır'a gitmiştir. Bayancuk'un Mısır'da özel gayretiyle ve medreselerde almış olduğu İslamî ilimler eğitimi sayesinde dini kaynaklara vakıf olduğu anlaşılmaktadır. Bayancuk kendisini bir örgüt üyesi olarak kabul etmemesine rağmen el-Kaide, DEAŞ gibi terör örgütlerinin üyesi olmaktan ve onlara eleman kazandırmaktan dolayı birçok kez gözaltına alınmış olup, son olarak müebbet hapisle yargılandığı basından öğrenilmektedir.

2. Öne Çıkan Görüşleri

Geleneksel İslami çizgiden farklı olarak, din-devlet ilişkisini itikadî bir mesele gibi ele alır. Dinî/şerî bir yönetimin zorunluluğuna ve bunun da bir halife önderliğinde olması gerektiğine inanır. Bunun dışındaki yönetim biçimleri ona göre tağuttur, tevhide aykırıdır ve şirktir. Zira hüküm sahibi Allah'tır. Bunu kabul etmeyen küfre girer. Bayancuk'un bu bağlamda bireysel tekfirden ziyade "genel tekfir" söylemine daha yakın olduğu görülür.

Demokrasiyi, Yahudilik, Budizm vb. gibi bir din olarak nitelendirir. Onun, İslam dinini inanç, ibadet, ahlak ve muamelat olmak üzere bir bütün olarak algıladığı görülür. Buna dayalı olarak "Hilafet" ve "İslam Devleti" anlayışına bir iman esası ya da farz ibadetler gibi telakki ettiği anlaşılmaktadır. Bu düşüncesinden hareketle bütün farklı yönetim şekillerini küfür ilan etmekte, demokrasiyi din; oy vermeyi de demokrasinin ibadeti olarak görmektedir. Ona göre demokrasi küfür ise buna rıza göstermek de küfrü gerektirmektedir.

3. Faaliyetleri

Açtıkları mescitler ve 'Ribat' adlı "Sıbyan Mektepleri", aylık çıkardıkları 'Tehvid Dergisi' ve Ankara-Etimesgut 'ta bulunan binası gruba eleman kazandırmak ve çocuklan eğitmek konusunda önemli bir yer tutar.

İnternet ortamında video kayıtları ve sokak röportajları yoluyla propaganda yapmak da Bayancuk ve taraftarlarının faaliyetleri arasındadır.

4. Değerlendirme

Bayancuk'un, Selefi-tekfirci bir çizgide olduğu anlaşılmaktadır. Görüşlerinin temelinde din-devlet ilişkisi yatmaktadır. Dinî/şerî bir yönetimin gerekliliğine inanan Bayancuk hilafeti itikadî bir mesele olarak görür ve bunun dışındaki yönetim biçimlerini küfür kabul eder.

Müslümanlığı, Tasavvufçuların Evliyâları Deşifre Ediyor

Feriduddîn AYDIN

"Evliyâ" diye meşhur edilen tiplerin çoğalması, kerâmet masallarıyla doldurulmuş kitapların artış göstermesi, türbe yapımının yaygınlaşması, tarikatların çeşitlenerek halk arasında rağbet görmesi bu dönemlere rastlamaktadır. Onun için Müslümanlığın İslâm'dan tamamen farklı bir din olduğunu ayrıca ortaya koyan güçlü kanıtlardan biri olarak evliyâcılık ve kerâmetçilik, aynı zamanda bu yapay dinin iç yüzünü de gözler önüne sermektedir.

Müslümanlığın içyüzünü keşfedebilmek için onun birincil dayanağı olan **tasavvuf** ve onun da temelindeki **evliyâcılık** hakkında köklü bilgilere sahip olmak gerekir.

Tasavvuf, bin yıl önce -*İslâm'a alternatif bir din olarak*- kurgulanmış bulunan **Müslümanlık** projesinin temel taşıdır. Tasavvufun da temel taşı **evliyâcılıktır**. İslâm tarihi -*birikimli ve erbap tarihçi sosyologlar tarafından dakik şekilde*- araştırıldığı takdirde, vaktiyle İslâm'a karşı başlatılmış olan korkunç savaşın stratejisi için başta üç kavramın belirlendiği anlaşılacaktır: **Müslümanlık**, **Tasavvuf** ve **evliyâcılık**. Bunlar birbirini besleyen üç büyük proje olarak dizayn edilmiştir.

Birbirini tamamlayacak şekilde zamanla zenginleştirilen bu üç kavramdan evliyâcılığa olağanüstü bir içerik kazandırılmıştır. Bu sayede Türk Tasavvufu, Müslümanların her alanda yaşamını etkileyen muazzam bir kurum hâline getirilmiştir. Bu gayretler, çok geçmeden asırlar önce semeresini vermiş, ***"Arap Dini"*** olarak damgalanan ve sahadan tasfiye edilen İslâm'ın bıraktığı boşluk, ***-tasavvuf ve evliyâcılıkla** karakterize edilen-* **Müslümanlıkla** doldurulmuştur.

> Önemli olan veli ya da evliyâya ait sırlar âlemidir; bu âlemde cereyan etmiş olan olağanüstülükler cümbüşüdür.
> Evliyâcılık bu sayede köklü bir müessese hâline getirilmiş, yüzyıllar boyu üretilen kerâmet masallarıyla ciltler dolusu bir mitolojik kültür oluşturulmuştur. Vurgulamak gerekir ki Müslümanlığın temel felsefesi tasavvuf, tasavvufun da cazibe kaynağı evliyâcılık mitolojisidir.

Vaktiyle İslâm'ı tedricen yıpratıp onu tarihe gömmek isteyenler, -*bu amaçla yola çıkarken, her şeyden önce*- insanoğlunun zaaflarını çok iyi keşfetmiş olmalıdırlar. Bu suretle insan psikolojisini yönetmede ve yönlendirmede büyük bir başarı sergilemişlerdir. Ashabın -*vahiy karşısında*- gösterdiği teslimiyetten ilham alan bu teorisyenler, Müslümanlığı kurgularken, büyük olasılıkla -*hedef edindikleri insanların hayalinde*- Peygamberi *(sav)* canlandıracak figürlere ihtiyaç duymuşlardır. Böylece, uygun gördükleri esrarengiz tiplere kerâmet adı altında hayâli roller biçerek -*erken dönemde*- **evliyâcılık** akımının temelini atmışlardır. Müslümanlıkta spiritüalist düşüncenin ilk adımda böyle hareketlendirildiğini tahmin etmek güç değildir.

Bu suretle Müslümanlığı, -*İslâm'ın aksine*- bir sırlar dini olarak örmek için zemin hazırlanmıştır. Amaçlı olarak -*cami ile mezarlık arasına sıkıştırılan*- Müslümanlığa insanı angaje etmek için, -*saygıdan ve hayatın bütün disiplinlerinden soyutlanmış*- kuru bir kelimeden ibaret kalan ***"sevgi"*** sözcüğü, malzeme olarak kullanılmıştır. Onun içindir ki Müslüman Türkler, İslâm'la tanıştıkları tarihten bugüne kadar Muhammed'i *(sav)*, daima ***"Sevgili Peygamberimiz"*** olarak benimsemiş ve onu bu spekülatif nitelik içinde özümsemişlerdir. Nitekim Müslüman Türkün muhayyilesinde hiçbir zaman bir ***"Şanlı Peygamber"*** profili canlanmamıştır, bugün de canlanmamaktadır. Aksine Peygamber *(sav)*, ***"Sevgili Peygamberimiz"*** diye zihinlerde ancak -sevimli bir pamuk dede olarak- yaşatılmıştır. Böyle bir şahsiyet ise -*bir elinde tespih, öbür elinde baston, ak sakallı sarıklı cübbeli*- bir din adamından ya da bir Nakşibendi şeyhinden farksızdır. Sadece sözleri ve yaşantısı tarikat şeyhlerinkinden biraz daha ezoterik bir mahiyete sahiptir.

Anlamı tartışılır bir ***"sevgili"*** etiketiyle zihinlere işlenen bu kişiliğin, İblis tiynetli prototiplerini üretebilmek için birkaç malzemeye daha ihtiyaç vardı. Müslümanlığın teorisyenleri bunları da bulmuşlardır: **Gayb** (bilinmezlik) ve **kerâmet** (olağanüstülük).. **Evliyâcılık** işte bu iki kavram üzerinde temellendirilmiştir.

Evliyâ: Arapça bir kelimedir ve çoğuldur. Onun tekili ***"velî"***dir. Fakat Müslümanlar Arapça ile ilgilenmedikleri için çoğulu tekilin yerinde kullanmak, hatta çoğulu ***"evliyâlar"*** diye bir daha çoğul yapmak onlar için sorun olmamıştır. Önemli olan veli ya da evliyâya ait sırlar âlemidir; bu âlemde cereyan etmiş olan olağanüstülükler cümbüşüdür. Evliyâcılık bu sayede köklü bir müessese hâline getirilmiş, yüzyıllar boyu üretilen kerâmet masallarıyla ciltler dolusu bir mitolojik kültür oluşturulmuştur. Vurgulamak gerekir ki **Müslümanlığın** temel felsefesi **tasavvuf**, tasavvufun da cazibe kaynağı evliyâcılık mitolojisidir.[1]

---

1. *Tasavvuftaki **evliyâcılık mitolojisini**, ilk zahidlerin **hayat tarihçeleriyle** karıştırmamak gerekir. Çünkü ilk zahidlerin, -tasavvuf dönemi henüz başlatılmadan- yaşadıkları kesindir. Çoğu tabiîn döneminde yaşamış olan bu şahsiyetler, "**zuhhâd** زُهَّاد" olarak bilindikleri gibi "**Ubbâd** عُبَّاد" ve "**nussâk** نُسَّاك" olarak da nitelenmişlerdir.*

   *Zâhidâne yaşam tarzına ilişkin en eski eserin, **Hüseyin**'in (ra) oğlu **Ali Zeynulâbidîn** (658-710)'e ait "**es-Sahîfetu fi'z-Zühd** الصحيفة في الزهد" olduğu söylenmektedir. İmamî Şiîlerin ünlü mercilerinden olan **Kuleynî** (864-941), bu risaleyi el-Kâfi adlı kitabına derç etmiştir. Tasavvuftan önceki zühd dönemine ait en kapsamlı eser ise **Abdullah İbn el-Mubarek** 181/797)(عبد الله بن امبارك)'e aittir. Eserinin adı "**Kitabu'z-Zühd ve'r-Reqâiq** كتابُ الزهد والرقائق""dir. Ayrıca Esed b. Musa750-827) (أسد بن موسي) ve İmam **Ahmed bin Hanbel**780-855) (أحمد بن حنبل)'in "**Kitabu'z-Zühd** كتاب الزهد" olarak aynı adı taşıyan eserleri de bu konuda kâleme alınmış en eski ve muteber kaynaklardır.*

   İslâm tarihinde zühd döneminden sonra -Tasavvuf dönemi başlamadan- bir ara dönemin daha yaşandığı anlaşılmaktadır. Bu ara dönemde de nispeten mistik bir hayat geçirmiş ünlüleri konu edinen eserler yazılmıştır. Bunların en iyi bilinenleri şunlardır:

Evliyâcılık mitolojisi; aslında vaktiyle *-İslâm'a karşı üretilmek istenen alternatif dinin altyapısını oluşturmak üzere, duygusallaştırılmış kitlelere yönelik-* bir ***"Allah ile aldatma"*** projesi olarak başlatılmıştır. Dolayısıyla bu yolda sarf edilen gayretlerin sonuç verebilmesi için öncelikle insanların duygusallaştırılması büyük önem taşır. Çünkü rüştünü yitirmiş, mantık ile duygu arsında denge kurmaktan aciz toplulukları hayâl âleminde yüzdürmek, onları **batıla**, **yanlışa** ve **çirkine** inandırmak, **hakka**, **doğruya** ve **güzele** inandırmaktan çok daha kolaydır.

İslâm tarihinde, daha doğrusu Müslümanlık tarihinde, *-kırılma noktaları olarak nitelenebilen-* fitne ve kaos dönemlerinde bu faaliyetler daha çok yoğunlaşmıştır. Çünkü insanların perişanlığından böyle durumlarda istifade etmek, onları bu yollarla sömürmek, daha kolaylaşmıştır. Nitekim ***"evliyâ"*** diye meşhur edilen tiplerin çoğalması, kerâmet masallarıyla doldurulmuş kitapların artış göstermesi, türbe yapımının yaygınlaşması, tarikatların çeşitlenerek halk arasında rağbet görmesi bu dönemlere rastlamaktadır. Onun için Müslümanlığın İslâm'dan tamamen farklı bir din olduğunu ayrıca ortaya koyan güçlü kanıtlardan biri olarak **evliyâcılık** ve **kerâmetçilik**, aynı zamanda bu yapay dinin iç yüzünü de gözler önüne sermektedir.

"
Evliyâcılık mitolojisi; aslında vaktiyle -İslâm'a karşı üretilmek istenen alternatif dinin altyapısını oluşturmak üzere, duygusallaştırılmış kitlelere yönelik- bir "Allah ile aldatma" projesi olarak başlatılmıştır. Dolayısıyla bu yolda sarf edilen gayretlerin sonuç verebilmesi için öncelikle insanların duygusallaştırılması büyük önem taşır.

1. Ebu Saîd b. el-A'râbî أبو سعيد بن الأعرابي *(öl.952),* ***Tabakatu'n-Nussak*** طبقات النسّاك

2. Ebu Bekr Muhammed b. Davud ez-Zahid أبو بكر بن محمد بن داود الزاهد *(öl.953)* ***Ahbaru's-Sufiyye ve'z-Zühd*** أخبار الصوفية وازهد*. Ancak bu dönemde yazılanların şaibeli olduklarına işaret etmek gerekir.*

Zahidler dönemini izleyen ilk dönem tasavvufçuluğunun ürünlerine gelince, bunlarda evliyâcılıktan söz edilmiş ise de genelde ünlü sûfîlerin ***uzlet*** *ve* ***mücâhede*** *ile geçen yaşam tarzlarına daha ağırlık verilmiştir. Şu var ki –çok sonraları ortaya çıkan tarikatçılık döneminde yazılanlar kadar müptezel olmasalar bile- bu eserlerde Kitap ve sünnetin ruhuna uygunluk aranmamalıdır. Tasavvufçuluğun bu birinci aşamasında kâleme alınmış kaynaklar kısaca şöyle sıralanabilir:*

1. Ebubekr Muhammed b. İshaq el-Kelabâzî أبو بكر محمد بن إسحاق الكلاباذي *(öl. 990),* ***et-Ta'arruf li mezhebi ehli't-Tasavvuf*** التعرُّف في مذهب أهل التصوف

2. Ebu Abdirrahman es-Sülemî أبو عبد الرحمن السلمي *(öl. 1021),* ***Tabakatu's-Sufiyye*** طبقات الصوفية

3. Ebu Nuaym el-İsfahanî أبو نعيم الإصفهاني *(öl. 1038),* ***Hilyetu'l-Evliyâ ve Tabakatu'l-Asfiya*** حلية الأولياء وطبقات الأصفياء

4. Ebu'l-Qasim el-Kuşeyrî أبو القاسم عبد الكريم بن هوازن القشيري *(öl. 1072),* ***er-Risale fi İlmi't-Tasavvuf*** الرسالة في علم التصوُّف

5. Ebu'l-Hasan Ali b. Osman el-Hucvîrî أبو الحسن علي بن عثمان الحجوري *(öl. 1072),* ***Keşfu'l-Muhcûb*** كشف المحجوب

Mistik figürlerin evliyâ adı altında ilahlaştırılarak, haklarında mitolojik kitapların yazılması daha sonra tarikatçılık hareketlerinin hız kazanmasıyla birlikte başlar. Bunların da ilklerinin adlarını şöyle sıralayabiliriz:

1. Hüseyin b. Nasr EL-Cuhenî ابن خميس حسين بن نصر الجهني *(öl. 1157),* *Menakibu'l-Ebrar ve Mehasinu'l-Ahyar* مناقب الأبرار ومحاسن الأخيار

2. Feridüddîn Attar فريد الدين العطار *(öl. 1229),* ***Tezkiratu'l-Evliyâ*** تذكرة الأولياء *(Aslı Farşça yazılmıştır)*

3. Abdullah b. Es'ad el-Yâfi'î عبد الله بن أسعد اليافعي *(öl. 1367),* ***Rawzu'r-Reyahîn fî Menakibi's-Salihîn*** روض الرياحين في مناقب الصالحين

4. Abdurrahman Câmî نور الدين عبد الرحمن الجامي *(öl. 1492),* ***Nefehatu'l-Uns min Hadarati'l-Kuds*** نفحات الأنس في حضرات القدس *(Aslı arşça yazılmıştır)*

5. Abdulvahhab eş-Şaranî عبد الوهاب الشعراني *(öl. 1565),* ***Levakihu'l-Envar fî Tabaqâti'l-Akhyar***

6. Safiyyudîn Hüseyin b. Ali el-Kâşifî صفي الدين حسين بن علي الكاشفي *(öl. 1503),* ***Reşahât Anu'l-Hayat*** رشحات عين الحياة *(aslı arşça yazılmıştır)*

7. Muhammed Abdurraûf el-Munavî محمد عبد الرؤوف المناوي *(öl. 1622)* ***El-Kevakibu'd-Durriyye fî Teracîmi's-Sâdâti's-Sufiyye*** الكواكب الدرية في تراجم السادات الصوفية

Kıssadan Hisse

Püf Noktası

Vaktiyle testi, vazo, çanak çömlek imal edilen kasabaların birinde uzun yıllar bu meslekte çalışan bir kalfa, işinde uzmanlaştığına inanıp kendi başına bir dükkân açmayı arzu eder. Ayrıca kendisinin de bir testi imalathanesi açacak kadar bu hususta bilgi birikiminin olduğunu ve buna da hakkı bulunduğunu etrafındakilere söyler.

Usta, kalfanın bu tavrı karşısında önce tebessüm eder, sonra kendisine henüz işin püf noktasını öğrenmediğini söyler.

Kalfa, bir gün ustasının bu sözlerine itiraz eder. Ustasının bu sonu gelmez nasihatlerinden bıkıp hırsa kapılan kalfa, ustasından icazet almadan bir testi imalathanesi açar; fırınını kurar, testi imalatına başlar. Bütün işlemleri ustasının yanındaki gibi yaptığı, testi toprağında aynı hamuru kullandığı hâlde hiç sağlam testi üretemez.

Binbir emek ile yaptığı testiler, küpler, vazolar, sürahiler onca titizliğe rağmen orasından burasından yarılıp çatlar. Zavallı kalfa bir türlü bu çatlamaların önüne geçemeyince çaresiz ve mahcup bir şekilde ustasına gidip durumu anlatır. İşin uzmanı tecrübeli usta ise *"Sana demedim mi evladım? Sen bu işin püf noktasını henüz öğrenmedin. Bu sanatın uzmanlık gerektiren bir püf noktası vardır."* der.

Eski kalfasına bu işin püf noktasını öğretmeye karar veren usta, tezgâha bir miktar çamur koyar ve kalfasına, *"Haydi, geç bakalım tezgahın başına da bir testi çıkar. Ben de sana bu işin püf noktasını göstereyim."* der.

Eski kalfa ayağıyla merdaneyi döndürüp çamura şekil vermeye başladığında usta da önünde dönen testiyi dikkatle takip edip arada bir *"püf"* diye üfleyerek, zamanla testiyi çatlatıp bütün emekleri zayi edecek olan bazı küçük hava kabarcıklarını patlatıp yok eder. Böylece çırak da işin püf noktasını öğrenmiş olur.

Acıların, İçindeki Güzelliktendir

Özcan YILDIRIM
ozcanyildirim@tevhiddergisi.net

Her şeyin ilki zordur. Başlangıçtır çünkü. Sancılıdır. Götürüsü çoktur. Fedakârlık ister. Sabır ister. Bedel ister. Getirisi ise perde arkasıdır. Gözükmez. Talibi kılle, hasmı mebzuldür bu yolun. Bu yüzdendir ki Resûl'e inen ilk ayetler buraya temas eder: "Rabbin için sabret." der. Önceki ümmetlerin sabır kıssaları ona, ondan sahabilere aktarılır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (3) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5)

Er-Rahman ve Er-Rahîm olan Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum.)

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!

2. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı.

3. Oku! Rabbin kerem sahibidir.

4. O ki kalemle (yazmayı) öğretendir.

5. İnsana bilmediğini öğretti.[1]

Allah'a hamd, Resûlü'ne salât ve selam olsun…

Duhâ, Şerh, Tîn derken Alak Suresi'ne gelmiş bulunuyoruz. Kur'ân-ı Kerim'in nazil olan ilk ayetleri bu surenin ilk beş ayetidir. Sure, ismini kan pıhtısı/embriyo anlamına gelen ve sure içinde geçen *"alak"* isminden almıştır.

Sure, içeriği açısından bütünlük içerisinde birkaç durumdan bahseder. Önce Allah'ın *(cc)* insanı yaratmasından, ardından aciz bir varlık iken şerefli konuma nasıl geldiğinden, daha sonra da insanın hilkat ve nail olduğu şerefe rağmen nankörlüğünden bahseder. İsyan ederek, haddi aşarak,

1. *96/Alak, 1-5*

aslını unutarak... Elindeki zenginlik ile varlık sahibi olduğunu, nimetlerin içerisinde yüzdüğüne aldanarak... Fakat ona bir yolcu olduğunu hatırlatır Allah.

Son kısımda ise tağutlaşan bir zümreden, kişilerden bahseder. Öyle ya! Günah başka günahı doğurur. Tekebbüre, oradan da tuğyana sevk eder kişiyi. Sure daha sonra da haddi aşan kişinin etrafındaki güce güvenmesinden bahsederek Müslimce tavrın nasıl olması gerektiğini anlatır.

Alak Suresi'nin işlediği tema bu şekilde. Bir bütünlük içerisinde. Ayetler arasında kalbi olan ve kulak verene öğüt olan müthiş bir bağlantı vardır.

Başka bir noktaya temas edelim. Surenin girişinde öğrenme aracı olan okumadan bahsedilir. Vahyi okuma ve öğrenme, kişiyi Rabbini bilmeye, yalnız O'na ibadet etmeye götürür.

Sonunda da Sure secde ile biter. Allah'a en yakın olunan hâl. Okuma ile elde edilen ilim, kişiyi imana ve ibadete ulaştırır.

Şimdi Sure'nin iniş sebebi olan hadise ile ilerleyelim.

Peygamber'in *(sav)* hanımı Aişe'den *(ra)*. Şöyle demiştir:

"Resûlullah'a vahyin başlamasının ilki, uykuda sadık (doğru) rüya şeklinde olmuştur. Gördüğü rüya mutlaka sabahın aydınlığı gibi gerçekleşegelmiştir. Sonra kendisine yalnız başına bir köşeye çekilmek sevdirildi. Hira Mağarası'nda yalnız kalır, ailesine dönüp de azığını almaya gelinceye kadar burada belirli gecelerde ibadet eder, sonra hanımı Hatice'ye dönüp bu kadar bir süre için tekrar azığını alırdı. Sonunda Hira Mağarası'nda iken kendisine Melek geldi ve:

— Oku, dedi. Resûlullah:

— Ben okuyamam, dedi.

Resûlullah şöyle anlatır: 'Bunun üzerine Melek beni tutup gücüm kuvvetim kesilinceye kadar sıktı, sonra salıverdi ve:

— Oku, dedi. Ben de:

— Ben okuyamam, dedim.

Bunun üzerine beni ikinci defa tutup gücüm kuvvetim kesilinceye kadar sıktı, sonra salıverdi:

— Oku, dedi. Ben de:

— Ben okuyamam, dedim.

Bunun üzerine beni üçüncü defa tutup sıktı, sonra salıverdi: 'Oku, Yaratan Rabb'inin adıyla, insanı alakadan yarattı. Oku, Rabb'in en çok ikramda bulunandır...' dedi.' Bunun akabinde Resûlullah kendisine gelen ayetlerle beraber (evine) döndü. Yüreği çarpıyordu. Hemen Hatice'nin yanına varıp: 'Beni örtün, beni örtün.' dedi. Hemen kendisini örttüler, sonunda ürperti kendisinden gitti. Hatice'ye: 'Bana ne oluyor?' dedi ve olup bitenleri anlattı: 'Kendimden çok korktum.' Bunun üzerine Hatice: 'Hayır asla korkma sevin. Vallahi, Allah seni asla mahcup etmez, çünkü sen akraba ile ilişkiyi

Sure, içeriği açısından bütünlük içerisinde birkaç durumdan bahseder.
Önce Allah'ın insanı yaratmasından, ardından aciz bir varlık iken şerefli konuma nasıl geldiğinden, daha sonra da insanın hilkat ve nail olduğu şerefe rağmen nankörlüğünden bahseder.

kesmezsin, doğru konuşursun, işini göremeyenlerin yükünü yüklenir, fakir fukarayı kazanır, misafir ağırlarsın, hak yolunda karşılaşılan sıkıntılarda yardım edersin.' dedi. Hatice, Peygamber'i alıp Varaka b. Nevfel'e götürdü. Varaka, Hatice'nin amcasının oğlu yani babasının kardeşinin oğlu idi. Kendisi, cahiliye döneminde Hristiyan olmuş bir kimse idi, Arapça yazabiliyordu, Allah'ın yazmasını dilediği kadar İncil'den Arapça olarak bir kısım şeyler yazardı. Âmâ olmuş, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardı. Hatice, kendisine: 'Amcaoğlum, yeğenini bir dinle' dedi, Varaka b. Nevfel: 'Yeğenim ne görürsün?' dedi. Resûlullah da gördüğünü anlattı. Varaka:

— Bu, Musa'ya indirilen sır sahibi Melek'tir. Ah keşke

yaşım genç olsaydı, ah keşke kavmin seni çıkardığında hayatta olsaydım, dedi. Resûlullah:

— Beni çıkaracaklar mı? dedi. Varaka:

— Evet, senin getirdiğin gibi bir şey getiren kişi mutlaka düşmanlığa uğramıştır. Eğer senin peygamberlik günlerin bana ulaşırsa sana çok yardım ederim, dedi.

Çok geçmedi, Varaka vefat etti. Vahiy de bir müddet aralandı." [2]

Allah Resûlü'ne *(sav)* nübüvvetin ilk parıltılarının geldiği, şirkin çatırdadığı an. Bu hadise ile başladı her şey. Vahyin nuru küfrün zulumatını/karanlıklarını yırttı. Her bir haneye, en kuytu köşelere değin ulaştı. Kapılar kapansa da bir hüzme olarak içeriye girdi. Şirkin, isyanın içinde debelenenleri, kulak tıkasalar da elbiselerine bürünseler de rahatsız etti.

Evet. Vahyin şuaları bu hadise ile geldi. Onu ilk karşılayan, ilk muhatabı olan Nebi'nin yaşadığı bu olayla ilgili neler vardı bize düşen. Belki bir deve yükü. Belki daha fazla. Fakat birkaç kelamdır, bize düşen.

İmtihan İslam Davasının Parçasıdır

İnen bu ilk ayetle beraber Nebi'nin *(sav)* yaşadığı bu olay, bize İslam'daki bir gerçeği hatırlatıyor. *"İman ettim."* denildiği anda peşi sıra gelen imtihan gerçeğini Allah *(cc)* Kitab'ında, Resûlü sünnetinde farklı bağlamlarda anlatır. Net ve yalın:

"Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki (sonunda) Resûl ve onunla beraber olan müminler: 'Allah'ın yardımı ne zaman?' dediler. Dikkat edin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı yakındır." [3]

"Elif, Lâm, Mîm. Yoksa insanlar, 'İman ettik' dedikten sonra, imtihana tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun ki onlardan öncekileri imtihan ettik. Elbette Allah, doğru olanları da yalancıları da bilir. (Ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar.) Yoksa kötülükleri işleyenler, önümüze geçip (bizden kurtulacaklarını mı) sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar." [4]

2. Buhari, 3; Müslim, 160
3. 2/Bakara, 214
4. 29/Ankebût, 1-4

"Allah sizin aranızdan cihad edenleri ve sabredenleri açığa çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?" [5]

"Yoksa siz Allah'ın aranızdan cihad edenleri; Allah, Resûlü ve müminler dışında sırdaş edinmeyenleri açığa çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız? Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." [6]

"Kesinlikle Allah, iman edenleri de münafıkları da bilir (ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar)." [7]

"Habbab b. Eret dedi ki: Resûlullah'a Kâbe'nin gölgesinde elbisesini yastık gibi yapmış dayanırken şikâyette bulunduk ve ona:

— Bizim için yardım istemeyecek misin? Bizim için Allah'a dua etmeyecek misin, dedik. O şöyle buyurdu:

— Sizden öncekilerden adam getirilir, yerde onun için bir çukur kazılır, o çukura konulurdu. Daha sonra testere getirilerek başının üzerine konulur, iki parçaya ayrılırdı. Bu dahi onu dininden çevirmezdi. Eti kemiğinden ya da damarlarından demir taraklarla taranarak ayrılırdı.. Bu dahi onu dininden geri çevirmezdi. Allah'a yemin ederim, Allah bu işi tamamlayacaktır. Hatta süvari San'a'dan Hadramevt'e kadar yol alacak ve Allah'tan başkasından ya da kurdun koyunlarına saldırmasından başka bir şeyden korkmayacaktır. Fakat siz acele ediyorsunuz." [8]

Sa'd b. Ebi Vakkas'tan *(ra)* rivayete göre, şöyle demiştir:

"— Ey Allah'ın Resûlü! Hangi insanların başına gelen sıkıntı bela şiddetli olur, dedim. O da şöyle buyurdu:

— Peygamberler, sonra peygamberlere yakın olanlar ve onlara yakın olanlar. Kul dine bağlılığı oranında belaya uğrar. Eğer, dininde kuvvetli ise belası şiddetli olur. Dine bağlılığı zayıf olursa belası da ona göre olur. Bela kulu bırakmaz, sonunda kul uğradığı belalarla günahlarından arınıp, üzerinde hiç günah kalmadan yeryüzünde dolaşır ve bela görmeye devam eder." [9]

Hatırlatalım istedik. *"Hatırlatma fayda verir."* [10] emri mucibince.

5. 3/Âl-i İmran, 142
6. 9/Tevbe, 16
7. 29/Ankebût, 11
8. Buhari, 3612; Ebu Davud, 2649
9. Tirmizi, 2398; İbni Mace, 4023
10. "Hatırlat/öğüt ver! Çünkü hatırlatma müminlere fayda verir." (51/Zâriyat, 55)

Her şeyin ilki zordur. Başlangıçtır çünkü. Sancılıdır. Götürüsü çoktur. Fedakârlık ister. Sabır ister. Bedel ister. Getirisi ise perde arkasıdır. Gözükmez. Talibi kılle, hasmı mebzuldür bu yolun. Bu yüzdendir ki Resûl'e inen ilk ayetler buraya temas eder: *"Rabbin için sabret."* [11] der. Önceki ümmetlerin sabır kıssaları ona, ondan sahabilere aktarılır.

Anlatılanlar onların kulaklarında bir titreşim olarak kalmadı. Yudum yudum içirildi imtihan. Yaşadılar. Yaşam biçimi olarak kanıksadılar. Böyle yazıldılar tarihe. Gönül sayfalarına. En önemlisi rıza-ı ilahiye ulaştılar.

Ebrar olanların, iyilerin çilesi, cefası çoktur; fakat kıymetlidir. Kıymeti de tam da buradan gelir. Onlar imtihan deryasında yüzen, sağanağında ıslanan, sıcağında kavrulanlardır. Her imtihanda *"Yine mi?"* diyenlerden değil, *"hamd"* kelimeleri ile dillerini ıslatanlardır. İslam davasını şirket gibi görüp kâr zamanı nemalanan, zarar olduğunda *"Ben demiştim."* kibriyle kuytulara tüneyenlerle yolları ayrı olanlardır.

Unutmamalı. Kim ki bu sancağı kaldırdı; uzanan diller, eller ve buğz dolu kalpler çok oldu. Günümüzde yaşanılan örnekler de ortadadır. Hatırlamalı. Hatırlatmalı.

❁ ❁ ❁

İslam davetinin, bu davayı omuzlamanın yanındadır imtihan. Bitişiktir. Daimî bir dosttur. Yârendir. Hatırlatır kişiye yolu. Tutar, sıkar kişiyi. Bazen az, bazen çok. Takatsiz bırakıncaya, *"Allah'ın yardımı ne zaman?"* deyinceye dek. Çelme takar. Gevşediğinde, kibirlendiğinde, tepeden baktığında ağyara. Hızır'ın Musa'dan beklediği teslimiyeti bekler Müslim'den. Gassal önünde meyyit olmayı.

Ah'lara, vah'lara, keşkelere, irdelemeye, sorgulamaya gelmez imtihan.

Bir mücadeleye tutuşmak istersin. O dem koyar önüne. Sözünle imtihan eder seni. Bir öncüm, liderim, rehberim olsa dersin. Bir lider koyar önüne. Ne ki bazıları beğenmez ismini cismini. Mücadele etmeyi arzularsın. Zulme, tuğyana. Mazlumsun ya. O rüzgârla seğirteceksindir düşmana. Koyar önüne izin belgesini. Haydi göster kendini, diye. Ama ne ki birileri yârenlerinin şartlarına gelememiştir. Dökülür hazan yaprağı gibi.

11. 74/Müddessir, 7

Az gider, uz gidersin. Susuz bırakır seni. Boğazını kurutur, dudaklarını çatlatır. Bir su çıkarır önüne. Tam o demde *"Sadece bir avuç!"* der sana. *"Burada da mı?"* diye bakış atarsın. Bir elekten geçirir imtihan. Okyanusu geçtim diye böbürlenenleri bir avuç suda gark eyler.

Düşmanla, zulümatın derin karanlıklarıyla karşılaştırır seni. Kimi sabrı sebat eder; alnı ak, gönlü pak çıkar. Bir tüy misalidir kimi de; düşman çokluğunun estiği rüzgâr, savurur onları bilinmeze...

Şirklerinden teberrî edersin tağutların. Reddedersin ilahlık taslayanların ilahlığını. *"Benden başkasını ilah edinirsen seni zindanlıklardan ederim."* [12] diye böğürtülerini duyarsın müstekbirlerin. Çok geçmeden ayrı düşürür seni; yardan, canlardan, dava yârenlerinden.

"Ortaya çıkarırım." der sana her defasında. *"Yalancılarla doğruları..."* Silkeler, sarsar, sıkar, sıkılırsın; ama dökülür bu yolda günahların; seni alıkoyan, dava arkadaşlarını yavaşlatan, tökezleten ağırlıkların. Hafiflersin böylece. Kanat çırpman için yüksek payelere. Kuşların kursağında cennetleri gezmen, sana hazırlananlara evvelce nazar etmen için.

İman varsa imtihan var. Acı var. Cefa, bedel var. Unutma özlenen kardeşim. **Tahammül ettiğin, sabrettiğin, takatini kesen şey, Hira yolunu tutana yoldaş olmandandır**.

İstiridyenin biri diğerine dert yanar: *"İçimde yuvarlak ve ağır bir şey var ve bu beni rahatsız ediyor, bana acı veriyor."* Diğer istiridye kibirli bir memnuniyet içinde cevap verir: *"Şükürler olsun ki içimde bir sıkıntı yok. Hem içimde hem dışımda mutluyum."*

O sırada oradan geçen ve konuşmaları duyan bir yengeç şöyle der: *"Evet, mutlusun hâlinden; ama şunu söylemeliyim ki diğer istiridyenin çektiği acının sebebi, içindeki muhteşem güzellikte olan incidir."*

Acıların, içindeki güzelliktendir kardeşim. İşin özeti budur.

Kelimeler söktü çıkarttı dipteki hakikatleri,

O dem kağıtta aldılar yerlerini...

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun" duamız ile...

12. 26/Şuarâ, 29

ŞİİR

İHANETE İHÂNE...

Sözüm ona, o ki; hain, ihanetin eridir.
Kör, sağır, lal ve sefihin tekidir.
Az bir paha, çıkar, mevki, menfaatle kudurur.
Karanlığa demir atmış, şuursuzca koşturur.

Ey ihanetin eri, zilletin âbidesi;
Rezil, rüsva olunca, sakın pişmanlık duyma!
Dünya senin olsa da, kaç yıl sürer zevk, sefa?
Yürü durma yolunda, bu yol sonun unutma...!

Küfrün sahte yüzüne, sözüne ve gücüne,
Aldanarak bizleri, kandıran cahillere;

Şunu bilin; her gece âhımız kabus size.
Öfkemiz ve buğzumuz teselli olur bize.
Bırakamaz sevdamız, davamızı dinsize...!

Neymiş efendim bunlar, ikrah altındaymışlar.
Siz hangi dindensiniz, bre hain melunlar.
Cevaz vermiyor İslam, İslamdansanız şayet,
İkrah altında bile başkasına eziyet.

Ey davanın neferi, aydınlık kandilleri;
Arkadan hançerlenmiş, umudun cemreleri...
Zulme boyun eğerek, üzülüp gevşemeyin,
Davadan taviz verip, fitneyi yeşertmeyin.
Hiç durmadan bu yolda sabır, sebat eyleyin...!

Allah Resûlü Medine'de daha çok yeni olmasına ve tam manası ile güç sahibi olmamasına rağmen imkân bulduğu ilk anda hâkimiyet yetkisinin Allah ve Resûlü'ne ait olduğunu teyit ettirmiş ve bunu da pratiğe dökmüştür. Bu da hâkimiyet yetkisinin kime ait olacağı hususunun İslam ümmeti için ne kadar önemli olduğuna açık bir işarettir.

İlk Seriyyeler ve Hikmetleri

Enes YELGÜN
enesyelgun@tevhiddergisi.net

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam O'nun Resûlü'ne olsun.

Allah Resûlü'nün *(sav)* Mekke'de ashabı ile beraber karşılaştığı zorluklar neticesinde davette bir duraklama dönemi oldu. Bunun üzerine Allah Resûlü yeni beldeler aradı ve Medine'ye Müslimler ile beraber hicret etti.

Medine'de öncelikle Müslimlerin kendi aralarındaki ilişkilerini düzenleyen Allah Resûlü *(sav)* daha sonra ekonomik ve sosyal alanı ilgilendiren bazı adımlar attı. Bu adımlara paralel olarak güvenlik alanında da yeni uygulamalara başvurdu.

Allah Resûlü *(sav)* öncelikle Medine'de yaşayan tüm farklı toplulukları kapsayan bir sözleşme hazırlattı. Medine'de yaşayan gruplar bu sözleşmeye bağlı kalacaklarına dair güvence verdiler.

Farklı kaynaklarda madde sayısı ve içeriği değişiklik arzetse de tüm rivayetlerden anlaşılan ortak nokta şudur: Allah Resûlü Medine içinde ve dışında birçok düşmanı olan İslami mücadeleyi Medine içerisinde güvence altına almaya çalışmıştır. Böylece düşmanlarının sayısını azaltacak, ortadan kaldırması gereken bir yapı olduğunda kendi tayin ettiği vakit ve ortamda müdahalesini gerçekleştirecekti. İslami mücadelenin idareci pozisyonunda olan bireylerinin Allah Resûlü'nün hayatından alacağı eşsiz bir ders daha burada mevcut.

Anlaşma maddelerini biraz daha yakından incelediğimizde iki madde dikkatimizi çekmektedir:

• Üzerinde ihtilafa düşülen konular Allah'a ve Resûlü Muhammed'e *(sav)* arzedilecektir.

• Bu yazıda adı geçen kimseler arasında meydana gelmesinden endişe edilen anlaşmazlık ve öldürme vakalarının Allah'a ve Resûlü Muhammed'e arzedilmesi gerekir. Allah *(cc)* bu anlaşmaya en iyi riayet edenlerle beraberdir.

Allah Resûlü Medine'de daha çok yeni olmasına ve tam manası ile güç sahibi olmamasına rağmen imkân bulduğu ilk anda hâkimiyet yetkisinin Allah ve Resûlü'ne ait olduğunu teyit ettirmiş ve bunu da pratiğe dökmüştür. Bu da hâkimiyet yetkisinin kime ait olacağı hususunun İslam ümmeti için ne kadar önemli olduğuna açık bir işarettir.

Bu maddelerde belirtildiği üzere yetkinin Allah *(cc)* ve Resûlü'ne ait olduğunun açıkça zikredilmesi ilk anda şaşırtıcı görünebilir. Çünkü sayı ve askerî güç olarak belki de Medine'nin en zayıf halkası İslam toplumu idi. Nasıl oldu da diğer gruplar böyle bir çağrıya olumlu bir yanıt vermek zorunda kaldılar?

Bu sorunun birçok cevabı olabilir. Ama en önemli yanıt Allah Resûlü'ne itaat eden örgütlü bir yapının varlığıdır. Şirk toplumunun en belirgin vasfı ayrılık ehli olmalarıdır. Onları bir arada tutan menfaatleridir. Menfaatler çakıştığında koalisyonlar da parçalanır. İslam toplumu ise bir ve beraber olmayı, bir emirden direktif alıp ona göre hareket etmeyi ibadet olarak görür. Bu sebepten ötürü sayılarının azlığı etkinliklerinin azlığı anlamına gelmez.

Bu hakikat İslami hareketler için hem bir müjde hem de uyarıdır. İslami hareketin fertleri mücadele ederken sayı endeksli çalışmamalı, fertlerin az olsa da eğitimli olmalarına özen göstermelidir. Aynı zamanda şişirilmiş olan küfrün sönmesinin çok çabuk olacağını, bu durumda teşkilatlı bir yapının topluma yön vermesi için gerekli olduğunu unutmamalıdır.

Allah Resûlü'nün yaptığı bu antlaşma ve daha sonrasında anlatacağımız üzere Medine dışında gerçekleştirilen seriyyeler aslında açık bir tehdide karşı koruma çabası anlamına geliyordu. Mekkeli müşrikler hicrete engel olamayıp yanı başlarında bir güç oluşmasından çok rahatsızdılar. Bunun için her türlü düşmanlığı gösteriyorlardı. Mesela daha önceden Kâbe'yi rahatlıkla ziyaret eden Medinelilere karşı baskılarını arttırmışlardı:

"Sa'd b. Muaz ile Ümeyye b. Halef eskiden beri dost idiler. Onun Mekke'deki mallarını Ümeyye b. Halef, Ümeyye b. Halef'in Medine'deki mallarını ise Sa'd b. Muaz korumakta idi. Sa'd b. Muaz umre niyetiyle Mekke'ye gitmiş, Mekke'de Ümeyye b. Halef'e misafir olmuş ve Beytullah'ı tavaf etmek istemişti. Gündüz öğle sıcağında Ümeyye, Sa'd'ı yanına alarak evden çıktı. Yolda Ebu Cehil'le karşılaştılar. Ebu Cehil, Ümeyye'ye:

— Kim bu yanındaki, ya Eba Safvan, diye sordu. Ümeyye:

— Sa'd, diye cevap verdi. Ebu Cehil, Sa'd'e hitaben:

— Dedelerinin dininden dönenlere yardım edip onları himaye ettiğiniz hâlde bakıyorum Mekke'de rahat rahat tavaf yapabiliyorsun. Şunu iyi bil ki, Ebu Safvan'la beraber olmasan evine selametle dönemezdin, dedi. Sa'd da yüksek sesle Ebu Cehil'e:

— Eğer sen beni tavaftan men edersen, ben de vallahi sana daha ağırını yapar, senin Medine'deki Şam ticaret yolunu keserim, dedi.

Ümeyye, Sa'd b. Muaz'ı tutarak:

— Ey Sa'd! Sen bu vadi halkının büyüğü olan Ebu'l-Hakem'e karşı bağırma, deyince Sa'd b. Muaz kızdı:

— Ey Ümeyye! Sen de beni tutma, bırak. Vallahi, ben Allah'ın Resûlü Muhammed'in (sav) seni öldüreceğini işittim, dedi." [1]

Yine aynı şekilde Medine'deki eski müttefikleri olan münafıkların liderine de yarı tehdit içerikli mektuplar gönderiyor, onu kışkırtıyorlardı. Bunun neticesinde şu tarz hadiseler gerçekleşebiliyordu:

"Bir gün Allah Resûlü, evinde hasta yatan Sa'd bin Ubade'yi ziyarete gidiyordu. Yolda, Abdullah bin Übey'in evinin gölgesinde, Müslim, müşrik Araplardan ve Yahudilerden bir takım kimselerle oturmakta olduğunu görünce, selam verip yanlarına oturdu. Onlara Kur'ân'dan bir parça okudu. İyi amellerden dolayı

1. Buhari

cennete kavuşulacağını müjdeledi. Kötü amellerden dolayı da cehenneme girileceğini anlatarak sakındırdı.

Allah Resûlü, sözlerini bitirince Abdullah bin Übey şöyle dedi:'Ey konuşan kişi! Eğer söylediklerinde doğru isen, onlardan daha güzel şey olmaz. Fakat, sen evinde otur! Onları, sana gelenlere anlat. Sana gelmeyenlerin, söylediklerinden hoşlanmayanların toplantılarına gelip de onları rahatsız etme!'

Allah Resûlü, Abdullah bin Übey'in bu sözlerinden dolayı son derece müteessir oldu. Kalkıp oradan ayrıldı. Yoluna devam ederek Sa'd bin Ubade'nin evine gitti. Üzüntüsünün sebebini anlatınca, Sa'd bin Ubade şöyle dedi: 'Ya Resûlullah! Sen İbni Übey'in kusurunu affet. Hem onu mazur gör. Sana Kur'ân'ı indiren Allah'a yemin ederim ki, Allah'ın iradesi sana Peygamberlik vermek suretiyle tecelli etti. Halbuki, şu beldenin halkı, İbni Übey'in başına taç giydirmeye ve onu kendilerine hükümdar yapmaya hazırlanmıştı. Yüce Allah, size ihsan buyurduğu peygamberlikle, onların bu tasavvurunu gerçekleşemez hâle getirince, İbni Übey, bundan son derece müteessir olmuş; o, gördüğün çirkin hareketi, bunun için yapmıştır!" [2]

Yaşanan bu hadiseler neticesinde Allah Resûlü *(sav)* anlaşma ile beraber Medine dışına seriyyeler göndermeye başladı. Bedir Savaşı'na kadar da bu seriyyeler devam etti. Kimi zaman küçük kimi zaman büyük gruplarla yapılan bu seriyyelerde bazen çatışmalar yaşandı. Ama genel olarak Müslimler çatışma olmaksızın ganimet ya da antlaşma ile geri döndüler. Şimdi bu seriyyelerin hikmetlerine biraz daha yakından bakalım:

• Allah Resûlü *(sav)* bu seriyyelerle Medine etrafındaki durum hakkında bilgi sahibi oluyor istihbarat topluyordu. Peygamberimizin az bir güç ile büyük başarılar elde etmesinin sebeplerinden birisi de başarılı istihbarat faaliyetleridir. Bu yüzden bir-iki istisna dışında Medine ehli ani baskın görmemiş ve düşmanların hareketlerinden önceden haberdar olmuşlardır.

• Seriyyelerin diğer bir amacı da maddi kaynak edinmek idi. Muhacirlerin bütün mal varlıklarını Mekke'de bırakıp gelmeleri Ensar'ın üzerindeki maddi yükü artırmıştı. Sahabeler de Mekke'ye ait olan kervanları gözetliyor ve onları ele geçirerek ekonomik kayıplarını telafi etmeye çalışıyorlardı.

Bu kervanlara yapılan saldırıların diğer bir nedeni de Mekke ekonomisini sarsarak Medine'ye yapılacak olan askeri harekâtı sekteye uğratmaktı. Yapılan seriyyeler o kadar etkiliydi ki artık Mekkeliler çok daha uzun güzergahlardan kervanlarını göndermek zorunda kalıyorlar ve bu sebepten dolayı maddi kayıpları artıyordu.

• Seriyyeler Medine etrafında bulunan ve Mekke'nin kışkırtmalarına kulak verme ihtimali taşıyan kabileler için de bir gözdağı idi. Bu kabilelerden bazıları başı boş yaşamaya alışmış, yağmayı bir hayat felsefesi hâline getirmiş topluluklardı. Allah Resûlü'nün *(sav)* gönderdiği seriyyeler bu kabilelerin yaşam tarzları için de bir tehlikeydi. Artık Medine'de ya da Medine'ye giden güzergâhlarda bir huzursuzluk çıkarmak istediklerinde daha çok düşünmek zorunda kalacaklardı. Bu seriyyelerin sonucunda birçok kabile Medine İslam Devleti ile çatışmasızlık antlaşması imzalamak zorunda kaldı.

• Allah Resûlü ve ashabı Mekke ehlinin onlara karşı bir harekâta girişeceğini net bir şekilde biliyorlardı. Savaşa hazırlık yapılacak ise bunun en önemli ayağı askeri tatbikattır. Bu seriyyeler işte bu yönü ile de Medineli mücahidler için önem arz ediyordu.

• Allah Resûlü'nün siretine baktığımızda şunu çok net bir şekilde görürüz: Sahabeler asla durmamış ve sürekli mücadele içinde olmuşlardır. Bu hareket hâli Müslimleri zinde tutmuş, davalarına bağlılıklarını daha da arttırmıştır. Seriyyeler, İslami Hareketin mücadele ruhunu, sürekli hareket hâlinde olma stratejisini dışa yansıtan hâlidir.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

2. *Müslim*

Münafık!

Kerem ÇAĞLAR
keremcaglar@tevhiddergisi.net

Münafığın, özellikle de İslami bir camiada muvaffak olabilmesi için orada mutlaka kendisi gibi kalbi marazlı bir ekip oluşturmuş olması gerekir. Bir camiada hiçbir zaman tek bir münafık yoktur, münafıklar vardır. Çünkü camia içerisinde muhtemel bir sıkıntıyla karşılaşan herhangi bir münafığın, yani tabiri caizse "şıracının" mutlaka "bozacı" bir şahide ihtiyacı olacaktır.

"Mümin, rüzgârın yatırıp kaldırdığı (ama ona zarar vermediği) yeşil ekin gibidir. Münafık ise dimdikken rüzgârın bir defada kökünden söküverdiği selvi ağacı gibidir." [1]

Mümin bir fert veya tevhid ve sünnet ehli bir topluluk için en zor imtihanlardan birisi de nifak ehlinin *"ilgi"* ve *"yakınlık"* menzilinde bulunmaktır. Münafık karakterinin, Müslimler tarafından tanınmasının ve teşhisinin zorluğundan olmalı ki Allah *(cc)* Bakara Suresi'nin başlarında müminleri dört, kâfirleri de iki ayetle tanıttığı hâlde sayıları çok olduğu ve aynı zamanda İslam ve Müslimler için taşıdıkları fitnenin ciddiyeti ve büyüklüğü nedeniyle münafık karakterini ise on üç ayetle[2] daha ayrıntılı bir şekilde açıklar.

Allah *(cc)*, Kur'ân-ı Kerim'de münafıkların üzerindeki perde ve maske namına her ne varsa kaldırmış ve fesat dolu kalplerindeki gizli sırları açığa vurmuştur.

Münafık karakterinin bu isimle anılıyor olması; onlarla gönülden bir beraberliği varmış gibi aralarında bulunduğu mümin camianın içerisinde fısk, münkerat, masiyet, bidat, küfür ve şirk türlerini ortaya çıkarması, bu

1. *Buhari, Merda, 1*
2. *Bakara Suresi, 8-20*

marazları daha fazla sayıda insana bulaştırması ve tüm bunları yaparken de o camia içerisinde genellikle müspet duygu ve kanaatlerle hüsnükabul görmesi ve hatta sevilip sayılıyor olmasındandır.

Kâfirin tevhid ümmetine düşmanlığı alenidir ve her türlü imha sonucunu hedefler. Münafık ise müminlerden göründüğü için zahiren *"tamir ve tahkim"* amacında olduğu intibasını verir. Haçlı, Siyonist, Mecusi, Budist, Zerdüşt ve geriye kalan tüm kâfirler; tevhid ve sünnet kalesini mancınıklarla, toplarla, bombalarla ve balistik füzelerle vurup içeri girmeye çalışırken münafık bu kalenin kapılarını içeriden açar.

Tevhid ve sünnet ehlinden herhangi bir muvahhid, imanın; münafık ise küfrün temsilcisi konumundadır. Nifak ehli kendisini; inancı, fıtratı, siyaseti, eğitimi, ekonomiyi, aileyi, ekini ve yetki sahibi olabildiği her şeyi ifsat etmekle görevli addeder. Bunun için Kur'ân-ı Kerim ayetlerini tabi olduğu ideolojisine göre yorumlar. Elindeki, evindeki, ofisindeki, iş yerindeki, atölyesindeki veya fabrikasındaki alet ve cihazlardan biri bozulduğunda kullanım kılavuzundaki tavsiyeleri harfiyen yerine getirip sorunun hâlli için tamir ve bakım servisinden uzmanlara götürmeyi önerir. Fakat insanın inancı, ahlakı, ailesi ve siyasetiyle alakalı bir sorun ortaya çıktığında bu sorunun çözümü için insanı yaratan ve yaşatan Allah'a *(cc)* müracaat etmeyi; ne anlama geldiğini dahi bilmediği çağdışılık olarak etiketlendirir.

Münafık, sadece İslami/cemai yapılara sızan bir zındık olmanın ötesinde aslında hayatımızın hemen hemen her alanında karşımıza çıkmaktadır. Bir kere o, nerede olursa olsun bozmaya memurdur.

Saadet ve sekinet yurdu, huzur dolu aile yuvasında çocuklarına sahabe hayatından tablolar aktaran bir ebeveyn. Evde gün boyu ve kontrolsüz bir şekilde açık bulunan televizyon (aslında buna interneti de eklemek gerekir). Evdeki çocuklara anlatılanların tümünü yalanlarcasına münafık/zındık senaristlerin kaleminden/klavyesinden çıkan ve yine münafık/zındık yönetmenlerin ürünü mafyatik veya pembe dizili bambaşka bir hayatın propagandasını yapan televizyon. Yalan, hırçınlık, zulüm, haramzadelik, ikiyüzlülük ve şehvet bezirgânı bu münafıkların, Aişe'yi ve Fatıma'yı *(r.anha)* nostaljik bir hikâyenin günümüze kadar tevarüs etmiş; fakat artık uygulanabilirliği olmayan bir inanç ve hayat tarzının sembolleri olarak gösterdiği televizyon...

İnternet ise hayır ve fayda adına hatırı sayılır hizmetlere vesile olurken bununla birlikte akıllara durgunluk veren her türlü ahlaksızlığın da mecrası olduğu bir çukurluk hâline gelmiştir. Bu hâliyle küfür, nifak ve ifsat ehlinin elinde tevhid ve fıtrata karşı kullanılan olağanüstü etkili, öldürücü bir silah işlevi görmektedir. İnternet, artık temiz fıtrat sahibi çocuklarla büyük tehlikeler arasındaki engeli de ortadan kaldırmıştır. İnterneti gelir kapısı olarak gören haramzade münafık karakterlere ma'ruf emredildiğinde cevapları şu oluyor: *"Buradakilerin hepsi aklı başında çocuklar! Neyin doğru, neyin yanlış olduğunun da farkındalar. Siz aradan çekilin de kimseciklerin özgürlüğüne karışmayın!"*

> Tevhid ve sünnet ehlinden herhangi bir muvahhid, imanın; münafık ise küfrün temsilcisi konumundadır. Nifak ehli kendisini; inancı, fıtratı, siyaseti, eğitimi, ekonomiyi, aileyi, ekini ve yetki sahibi olabildiği her şeyi ifsat etmekle görevli addeder. Bunun için Kur'ân-ı Kerim ayetlerini tabi olduğu ideolojisine göre yorumlar.

Münafığın, özellikle de İslami bir camiada muvaffak olabilmesi için orada mutlaka kendisi gibi kalbi marazlı bir ekip oluşturmuş olması gerekir. Bir camiada hiçbir zaman tek bir münafık yoktur, münafıklar vardır. Çünkü camia içerisinde muhtemel bir sıkıntıyla karşılaşan herhangi bir münafığın, yani tabiri caizse *"şıracının"* mutlaka *"bozacı"* bir şahide ihtiyacı

Münafık, çift karakterli bir mahluktur. Özellikle bazı mevzulara sazan gibi atlar; fakat esas itibariyle korkaktır. Bazı münafık karakterler zeki olabilirler; ancak temelde akılsız kimselerdir (fareler de oldukça zeki hayvanlardır, kapana kısılıncaya kadar tabi). Münafık zaten akledebilse böyle bir zillete düşmemeye çalışırdı; çünkü ne dünyada umduğu huzur ve mutluluğa kavuşacak ne de ahirette kavuşacağı bir mükâfat bulacaktır.

olacaktır. İşte böyle durumlarda deşifre olma riskiyle yüz yüze kalan münafığı, diğer münafık dostları her zor zamanında kurtaracaklardır.

Münafık, nifak üretir. Nifak da münafığın âdeta döl yatağıdır. Nifakın, laiklik adıyla yaşam tarzı hâline getirildiği memleketteki her bir münafık karakterin; aynı anda ağlak, keyfo, çatal, metalik, kirli, mikrofonik, cana yakın, boğuk, kılavuz, radyofonik, parlak, mahzun ve benzeri diğer tür seslerle konuşabilecek geniş bir karakter(sizlik) yelpazesiyle karakterlendirildiğini görüyoruz. Tabi ki bu da en başta tevhidden yoksun aile ortamının, nifakhane hâline getirilmiş ilkokullardaki ifsadın, her yerin *"her yer"* hâline geldiği/getirildiği edep ve ahlak kirliliğindeki *"Nifak Sokak"*ları ile internet ve televizyon *"terbiye"*sinin doğal neticesidir.

Münafık, çift karakterli bir mahluktur. Özellikle bazı mevzulara sazan gibi atlar; fakat esas itibariyle korkaktır. Bazı münafık karakterler zeki olabilirler; ancak temelde akılsız kimselerdir (fareler de oldukça zeki hayvanlardır, kapana kısılıncaya kadar tabi). Münafık zaten akledebilse böyle bir zillete düşmemeye çalışırdı; çünkü ne dünyada umduğu huzur ve mutluluğa kavuşacak ne de ahirette kavuşacağı bir mükâfat bulacaktır. Münafık, inanmadığı ve sevmediği *"Müslim'ce"* bir hayatı sürdürmek zorunda kaldığı gibi ahirette de *"kâfirlerden daha aşağı"* derekede, sonsuz cehennem azabıyla yüz yüze kalacaktır.

Münafık, arada bir yanıp sönen ışık gibi iman nuruyla geçici bir adım atarken kalbindeki karanlık önünü bir anda çevirir ve korkak, tedirgin, çaresiz ve yardımsız olarak ortada kalıverir. Bir ileri bir geri, bir sağa bir sola döner.

Kendisine uzanacak yardım elinin hasretini çeker. Aklınca yaptığı her şey, *"daha çok kazanmak ve güven içerisinde bulunmak"* içindir; ancak ne iç dünyasında ne de yaşadığı şartlarda tam bir güvene erişemez. Bir taraftan kâfirlerin yanına giderek kendisini tanıtmak ve Müslimler gibi görünerek yaptığı şeylerin, gerçek niyetiyle uyuşmadığına dair onları ikna etmek ihtiyacı hisseder. Öte yandan müminlerin yanında, onlarla aynı inancı paylaştığını ve aynı şekilde yaşadığı göbeğini çatlatırcasına kanıtlamaya çalışır.

Münafık; içten pazarlıklı, kendisini hacıyatmaz gibi *"uyanık"* ve Yahudi gibi *"kurnaz"* saydığı için bilhassa kendi cinsleri arasında özgüveni tavan yapan bir tiptir. Gönlü kâfirlerle birlikte atarken dili Müslim olduğunu söyler. Aklı, bedeni ve kalbi birbirinden ayrı çalışır. Müslimlerin arasında yaşadığı için onlar gibi görünmek zorundadır. Onlar gibi namaz kılmak, onlar gibi sadaka ve zekât vermek veya davayla ilgili çalışmalara aktif olarak katılmak zorundadır. *"Görev"* gereği yapmak mecburiyetinde olduğu bu işleri ancak ayaklarını sürüye sürüye yapar. Baştan savma kabîlinden, tembel tembel namaza kalkar. İnsanlara gösteriş olsun diye güzel davranışlarda bulunmaya çalışır; fakat münafıkta gönül serinliği yoktur. İçi elvermez ve her daim huzursuzdur. Huzursuz, korkak ve fitneci bir mahluktur. Mecbur kalmadıkça Allah'ı *(cc)* zikretmez; çünkü bu zikrin gereğine inanmaz. Fisebilillah cihad bölgelerine gitmemek için elinden geleni yapar. Oralara gitse dahi fitne kazanı kaynatmaya çalışır ve insanları cihaddan soğutup geri çevirmek için uğraşır.

Münafık, zayıflatmak ve çökertmek için her daim

Münafık karakteri; dalalet, fitne, tuzak ve küfür dolu kalbinin üzerine "İslam" kıyafeti geçirmiştir. Zahiren muttaki ve fazıl bir mümine benzer; fakat içi küfür merkezleri ve şirk önderlerinden yanadır.
Namaz kılar, oruç tutar hatta sadaka verir; ancak tağutların gölgesinde gölgelenmekten ve daima onları zikretmekten geri durmaz ve bu yaptığından da mest ve mesrur olur.

hizmete mahsus bir pozisyondadır. Ortamını bulup frekansını tutturduğunda konuşur. Konuştukça mümin kardeşlerin kalpleri arasında soğuk rüzgârlar esiverir. Kardeş kardeşten uzaklaşır. Münafık; fitnenin, fıskın ve zulmün direğidir.

Münafık her zeminde ve her zamanda ayrı konuşur. Sürekli olarak bir hâlden başka bir hâle girer. Her dönemin ve her sistemin adamı olmayı, ahlaksızlık değil de büyük bir maharet zanneder. Aynı tıynetteki biyolojik varlıklar da bu hayasızlığı *"Duayen/Usta Siyasetçi"* payesiyle topluma pazarlamaya çalışır. Münafığı normal bir insan gibi göremezsiniz; çünkü o, fesat dizilerindeki müfsit aktörlere taş çıkartırcasına sürekli rol yapar ve her daim başkalarını oynar. Fakat hiçbir zaman kendisi olmaz. Bu sebeptendir ki saf ve gafil kimseler de onu kendilerinden zannederler.

Akidede münafıklık ise insanlara gizli kalan bir durumdur. Hastanın, yani münafığın kendisi dahi bu durumun farkında olmayabilir. Müfsit bir tip olduğu hâlde salih ve muttaki bir kimse olduğunu dahi iddia edebilir.

Münafık, bilmeyen birilerinin *"hizmet, ilim ve iyilik"*[3] zannettiği; fakat aslında ihanet, cehalet ve bozgunculuk olan her faaliyet ve tavırla arzı endam eder.

Münafık, tarih boyunca İslam'ın nice kalelerini içten çökertmiş, dalgalanan nice bayraklarını yırtmış ve nice sancaklarını indirmiş veya her devrin tağuti emperyalist güçlerine marabalık ve paralı askerlik şeklinde iş birliği yaparak bu tür cürümlere sebep olmuştur. Tevhid davasının önderi olan Resûlullah *(sav)* devrinden günümüze kadar İslam ve Müslimler her devirde münafık karakterinden zarar görmüştür. Temiz fıtratlar ve berrak zihinler münafık karakterinin fitne ve şüphelerine maruz kalmıştır.

Münafık karakteri; dalalet, fitne, tuzak ve küfür dolu kalbinin üzerine *"İslam"* kıyafeti geçirmiştir. Zahiren muttaki ve fazıl bir mümine benzer; fakat içi küfür merkezleri ve şirk önderlerinden yanadır. Namaz kılar, oruç tutar hatta sadaka verir; ancak tağutların gölgesinde gölgelenmekten ve daima onları zikretmekten geri durmaz ve bu yaptığından da mest ve mesrur olur. Dilleri dost dilidir; ama kalpleri savaşan kâfirin kalbi gibidir. Dillerinden bal akar; fakat kalpleri bir konteyner dolusu zehir barındırır.

Münafık karakter, denilebilir ki insanlar arasında görünümleri hoş ve eli ayağı düzgün olanı, diksiyonu kusursuz, insanların en tatlı dillisi ve çıtkırıldım nezaket sahibidir. Bununla beraber münafık karakter, insanlar arasında kalbi fısk-u fücur yatağı ve en bozuk olanıdır. Münafık karakterin her birinin iki yüzü vardır. Bu yüzlerden biriyle müminlere, diğer yüzüyle de kendileri gibi münafık ve kâfir kardeşlerine bakar.

Münafık; sözleri, tatlı dili ve güzel konuşmasından ötürü, apaçık yalan olmasına rağmen Allah adına yemin etmeleri sebebiyle beğenilir ve böyleleri bazı meclislerde aranılan tipler olurlar. Münafık; hak, hizmet ve fedakârlık söz konusu olduğunda uyur hâldedir. Batıl, fesat ve fitne mevzubahis olduğunda ise o hiç olmadığı kadar mutludur ve ayaktadır.

Yok olasıcalar!

3. *Bk. FETÖ ve adı İslamcı (!) falan olduğu hâlde her biri diğerinden nefret eden demokratik zemindeki politik örgütlenmeler, siyasi partiler.*

Çal Ey Kapı
Bari Bu Bayram Çal

Mahi
mahi@tevhiddergisi.net

Ben yetim, garib bir çocuğum.
Babasız, boynu bükük.
Saçımı okşayan da yok, kucaklayan da
Derdimi anlayan da yok anlamaya çalışan da
Oysa ben de diğer çocuklar gibiydim
Her akşam babamın yolunu gözlerdim.
Elindeki paketlerdeydi öncelikle gözüm
Neler getirmiş diye merak ederdim.
Sonra gözlerine dikerdim gözlerimi.
Bana ne söyleyeceğini merakla beklerdim.
Canım yavrum derdi hep...
Nasılsın? Bugün nasıl geçti bakalım?
Ve kucaklardı beni... Başlardı koyu muhabbetim.
Başımı okşamayı eksik etmezdi hiç.
Ve öpüp sık sık seni seviyorum demeyi ihmal etmezdi...

Sonra ne mi oldu? Ayrılık yazıldı kaderimize.

Minik ellerim ayrı düştü onun güçlü ellerinden.

Minik yüreğim burkuldu sevgisizlikten.

Minik başım, yaslanacak omzunu kaybetti bir an...

Ne mi oldu?

Babam esir oldu.

Belki de şehit oldu.

Ne olduğunun ve nasıl olduğunun ne önemi var?

Önemli olan yetim oluşum, garib oluşum.

Gidiyorum dedi.

Vedalaştık.

Sensiz ne yaparım ben deyince,

Benim dava arkadaşlarım, yoldaşlarım var dedi.

Beni aratmayacaklar, yokluğumu sana hiç hissettirmeyecekler diye ekledi.

Ve sonra seni Allah'a emanet ediyorum diyerek gitti.

O günden beri o dava arkadaşlarının kapımızı çalmasını bekliyorum.

Gelen yok...

Hâlimi, hatrımı soran yok.

Derdimle dertlenen, hastalığımla sancılanan yok.

Kimsesizliğime kimse olan, sessiz hayatıma ses katan yok.

Uzun kış gecelerinde de yalnızım, güneşli yaz günlerinde de...

Herkes gezerken babasıyla ben arkalarından bakakalırım...

Sonra... Sonra başımı eğer sessizce ağlarım.

Akıttığım gözyaşları babam için değil.

Onun emanetine sahip çıkmayan dava arkadaşlarına âhım.

Hani ben sizlere emanettim?

Beni kime emanet ettin baba?

Daha kendi çocuğunu doğru dürüst kucaklamayanlara mı?

Beni kime emanet ettin baba?

Evladının ihtiyaçlarına aldırmayanlara mı?

Beni kime emanet ettin baba?

Evladıyla geçirdiği vakti kayıp sayanlara mı?

Beni kime emanet ettin baba?

Kendi çocuğunun derdine derman olmayanlara mı?

Yine bir bayram sabahı baba;

Kapıyı çalan yok...

Ji bo amelek li îndallah meqbûl bibe şert e ku ew amel bi ixlas û li ser tewhîd û sunnetê bê kirin. Ne wisan be ew amel li îndallah bê qîmet e. Daweta dawa îslâmê jî amelek e. Şert e ku ev amel jî bi îxlas be û menheca dawetê mûnasibê sûnnetê be.

Çıma Peyva Tewhîdê?

Osman SADIKOĞLU

Beşa (2.) Duyemîn

Di hengama me de yanê di dewra me de ekserîyetê dawetvanan qet behsa vê peyvê naynin ser ziman. Lewre li gor wana ji ber ku herkes ehlê tewhîdê û muslîm e û peyva Lâîlâheîllallahê tînin ser ziman hewcetîya vê behsê tune. Weke ku di rûpelên pêş de wê bê ditin hal ev e ku, tene bigotina vê kelîmeyê pirên însanan dê qet tu sûd û feyde newergirin.

Bele, gel (xelk) bi piranî peyva Lâîlâheîllallahê bi zimanê xwe dibêjin. Lê maneya wê nizanin û ji şertên wê jî bêxeber in. Ji ber vê yeke firêze û peyvên cûrbecûr ku dijî kelîmeya tewhîdê ye di heyat û jîyana wan de tên dîtin.

Kesên ku vê berhema me bixwîne dibe ku pirseke wisan bê hişê wî:

Çima **Lâîlâheîllallah**?

Sebebê hurnêrîna Lâîlâheîllallahê em dikarin wiha rêz bikin:

1. Ev Kelîme Banga Hevpar A Temamê Rasûlan E

Allah *azze we celle* wiha ferman dike:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

"Me berîya te tu Rasûl neşandiye ku me jê re wiha wehîy nekiribe: 'Ji min pê ve tu îlâh tunin û ji min tenê re îbadetê bikin." [1]

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ

"Sond be ji her ummetê re ji bo ku bibêjin: Ji Allah re îbadetê bikin û xwe ji taxut biparêzin me Pêxemberek şand..." [2]

Weke ku di rûpelên pêş de wê bê dîtin, abditîya ji Allah re û parastina

1. *21/Enbîya, 25*
2. *16/Nahl, 36*

ji taxut di bergeha/di çarçova maneya Lâîlâheîllallahê de ye.

Temamê pêxemberan *aleyhîmusselâm* qewmên xwe cara yekem dawetî vê peyvê kirin. Weke vê ku di Qur'ana Kerîm de dîroka pêxemberan tê vegotin ev mînak derdikevin pêşîya me. Di vê mijarê de pir ayet di sûreya A'raf de hene.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُواْ اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّيَ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

"Sond be, me Nuh bi Pêxemberî ji qewmê wî re şand. Got: Gelî qewmê min! Abdîtî ji Allah re bikin, ji wî pê ve tu îlah ji we re tune. Bi rastî ez ji ezabê rojeke mezin yê ku bê sere we ditirsim." [3]

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُوداً قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُواْ اللّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلاَ تَتَّقُون

"Me, ji qewmê Ad re jî, birayên wan Hûd (bi Pêxemberî şand). Got: Gelî qewmê min! Abdîtî ji Allah re bikin; ji wî pê ve tu îlah ji we re tune. Hûn hê jî xwe (ji ezabê wî) naparêzin?" [4]

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُواْ اللّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

"Me ji (qewmê) Semûd re jî, birayên wan Salih (şand). Got: Gelî qewmê min! Abdîtî ji Allah re bikin, ji wî pê ve tu îlah ji we re tune..." [5]

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُواْ اللّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

"Me ji qewmên Medyen re jî birayên wan Şueyb (şand). (Ji wan re) Got: Gelî qewmê min! Abdîtî ji Allah re bikin, ji wî pê ve tu îlah ji we re tune..." [6]

Em ji ayetên Qur'anê viya fêm dikin; destpêka daweta Pêxemberan digel amelên herî xerab ku di nava qewmê wan de (weke şerab û zina û lewateyî û hîlekarîyên wezinandînê) hebûn lê ne bi men kirina van gunehan dest bi teblîx û dawetê kirin.

Daweta Pêxemberan *aleyhîmûsselâm* di serde bi vê

3. 7/A'raf, 59
4. 7/A'raf, 65
5. 7/A'raf, 73
6. 7/A'raf, 85

peyvê destpêkiriye. Allah *azze we celle* ji Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* re wiha ferman dike:

... أُوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ

"Ha ev (Pêxember) in, ew ên ku Allah wan hîdayet kiriye. Nexwe tu jî tabiê hîdayeta wan bibe." [7]

Her wiha Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* jî tabî û peyrêwîyê wan pêxemberan *aleyhîmûsselâm* bû û qewmê xwe di serê ewîl de gazî dawe û doza Lâîlâheîllallahê dikir.

Civaka Mekkeyê di nava cahilîyê de û di hengamekî tîpûtarîtîyê de bû. Her çi amelên ku di şerîatê de heram û hetîketî ne, di nava wê qewmê de sebebê pesinandînê bû. Digel vana Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* însanan pêşanî ne bangî xweş rêwiştîyê, yanê exlaqa xweş dikir, bilakis însanan gazî kelîmeya tewhîdê dikir.

Dawetvanên îroyîn jî ger dixwazin tabîê sunneta Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* û daweta Pêxemberan *aleyhîmûsselâm* bibin divê ew jî ji cihê destpêka wan dest bi xebatê bikin.

Dema ku dawetvanek li ber xwe da şeytan di wê lehzê de wê dest bi xap û telbîsatan bike:

"Ev civak muslîm in, hewcetîya vê civakê ne tiştekî din e, tenê xweşrêwiştî (exlâqê xweş) û duristî ye"

Bi rastî ev gotin, ji heqîqetê pir dûr e. Kesên ku di vê zihnîyetê de ne an mahîyeta şirkê fêm nekirine an jî xwe li nefêmkirinê datînin. Eger em civaka dewra Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* û civaka îroyîn bidin berhevdu dimênekî (menzereyekî) wiha dê xuya bibe:

Mirovên wê civaka ku Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* ji wan re bi Pêxemberî hatibû şandîn, alîkarî ji pût û seneman daxwaz dikirin. Ew pût û senem û peyker jî, li ser navê wan kesên salih û qenc ku di demên borî de li heyatê bûn.

Di civaka îroyîn de jî gumbet û zîyaretên wan kesên ku ji suleha û ji ewlîyayan tên hesibandin alîkarî ji wan tê xwestin. Gelo ji ber ku pûtên wan qewmên berê çikandî bûn, yên qewmên îro jî dirêjkî ne ev amelên wekehev ji bergeh û çarçoveya şirkê derdikeve?

Civaka ku Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* ji wan re hatibû şandin de însanan, rayeya qanûndanînê didan

7. 6/En'am, 90

parlamentoya wê dewrê ku di mercên wê qernê de avahîyekî kinêminê bû.

Civaka îro ku em jî di nav wan de dijîn vê destûrmendîyê didin parlamentoyê. Parlamentoya îro li gor *"parlamento"*ya wê dewrê avahîyeke modern û estetîk e.

Gelo ji van herdu parlamentoyan ku yek kevnar û kinêminê ye û yê din jî modern û estetîk e; tenê ev cudahî têr dike ku ji bergeh û çarçoveya şirke derkevin? Lewre di her halûkarê de rayeya qanûndanînê ji Allah *azze we celle* xesp dibe.

Însanên di nava wê civaka dewra cahilîyê, ji bo agahîyên der heqê bûyerên pêşeroja xwe de hîn bibin diçûn cem falavêj û remilvanan. Gelek însanên ji vê civaka îro ku em jî tê de dijîn, ew jî berê xwe didin falavêj û remilvanên vê qernê ku navê wan astrolog û medyum û şêx û meleyên nîviştvan ên sextekar in.

Di vê rewşê de çi ferq di navbera herdu civakê de heye?

Ev amelên xerab di dewra cahilîyê de jî şirk bûn; amelên weke wan di vê qernê de jî şirk in. Tiştekî ku vê amelê ji çarçova şirkê derêxe tune.

Di wê dewrê de şer û ceng û têkilîyên dostanî û hezkirin û neyartî; li ser rêgez û esasên qewmîyet û welat an jî li ser dewlemendî û mal û milk û zêr û zîvan pêk dihat.

Belê ka îro çi ferq heye?

Em dikarin pir mîsalan bidin û gelekî qiyasan bikin, di encamê de evê xuya bibe ku neqeba qavmên dewra cahilîyê û qavmên qerna bist û yekem (21.) de tu ferq tune. Madem ku her du civak jî di nava şirk û kûfrê de soberî dikin çima em jî ji destpêka Rasûlan *aleyhîmûsselâm* dest bi bang û daweta xwe nakin?

Nexwe dawetvanên vê dewrê xwe ji wana rasertir û rasterêtir dibînin ku ji menheca bang û daweta Pêxemberân *aleyhîmûsselâm* berê xwe vedigerînin?

An em jî weke muşrîken Mekkeyê tevbigerin? Ewana qenc dizanîbun ku ev kelîme heq e û hinek maneyê vê peyvê dibe ku bê vegotin lê bar û mesulîyeta vê kelîmeyê qet nayê qebûl kîrîn.

Sebeba me yê destnepêka tewhîdê her çi be, di navbera herdu civakan de ferq tune. Tevlî vê, eger dawetvanên vê dewrê ji menheca Rasûlan *aleyhîmûsselâm* rûyê xwe bizivirînin û li gorî zanîna xwe tevbigerin di vê rewşê de wê amelên wan berhewa bibe û bi eşkerehî wê bibin dijberê pêxemberan.

Allah *azze we celle* wiha ferman dike:

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Herweha ew ên ku dijberîya emrê Wî (Allah) dikin bila ji mûsîbeteke ku wê bi ser wan ve bê, yan jî, ji ezabekî canêşî ku wê îsabetê wan bike bitirsin." [8]

Ibn-î Kesîr *rahîmehullah* di vê mijarê de wiha dibêje:

"Dijberîya emrê Allah ev e ku, dijberîya bang û menheca Wî ye azze we celle."

Belayê ku dê li ser wan de bê jî wek *"kûfr û nifaq û bîd'et"* tefsîr dike.

Di pirtûka xwe yê *"Zadu'l Mesîr"* de Ibnu'l Cewzî *rahîmehullah* jî vê mijarê wiha îzah dike:

"Di mijara belayê ku îsabetê muxalîfe Rasûlan aleyhîmûsselâm bike de sê raman hene:

1. *Rêşaşî*

2. *Kûfr*

3. *Belayekî li dinyayê."*

Şêx Şenqitî di tefsîra xwe de dide zanîn ku di Qur'anê de çar maneyên peyva *"fitnê"* hene û ew viya dineqîne:

"Fitneya li vê derê di maneya rêşaşîyê de ye. Yanê, Allah rêşaşîyê wan kesên ku dijberîya Rasûlullah dikin wê herî zêdetir bike." [9]

Gelo, dawetvan di mijara dawetê de çima dijberîya ferman û menheca Rasûlullah *aleyhîssalâtuwesselâm* dikin?

Xwezî jî Allah *azze we celle* bitirsîyana û bila bizanibana ku ev xebata wan ê binavê dawetê wê di roja qiyametê de bêqîmet û berhewa be. Îro, ev gelê ku di nava şirkên cûrbecûr de digevizin ji sedema van dawetvanên sexte ku xwe ji muslîm ên herî qenc dihesibînin û li ser van zen û hizrên xwe jî di şirkên xwe de berdewam dikin.

Civakên îro li ser heqqê lêgerin û tehqîgatê nakin. Ji wan re tê gotin ku dîn hema bitenê nimêj û hec

8. *24/Nûr, 63*
9. *Xwendevan dikarin li tefsîra Sureya Nur ayeta 63'yan de di van tefsîrên ku navê wan derbas dibin binêrin. Her weke vê ji îmam Ahmed -rahîmehullah- ev riwayet gihaye me ku ew jî bi me dide zanîn ku fitneya wê isabetê dijberên Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm bike şirk e.*

û zekât e. Xumar û şerab jî tişten xerab û heram in. Bi ramana *"Çawan be Allah azze we celle wê muslîmân bibexşîne"* ji tewhîdê dûr ketin. Civaka ku îro ji tewhîdê qet qiset nakin em vê ayete bi bîra wan dixin:

لِيَحْمِلُواْ أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلاَ سَاء مَا يَزِرُونَ

"(Evan gotinên wan) Ji bo ku roja qiyametê hemû gunehên xwe û hinek gunehên ew ên bi nezanî xerifîne hildigirên. Binêre çi tiştên xerab hilgirtine." [10]

Dîsa em dixwazin viya bi bîr bixin ku; di teblîxa dîn de heqqê neqandinê hetanî ji Rasûlan re jî tune bû. Bi vê emrê hatibun fermankirin ku wehîy ji wan re bi çi awayî nazil bûyî, vê wehîye bê kêmahî bigihînin însanan.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

"Ya Rasûl! Ew (wehîy) ê ku jî Rabbê te jî te re nazil bûye teblîx bike. Eger tu vê wezîfa xwe nekî, êdî te pêxembertîya Rabbê xwe teblîx nekiriye. Allah dê te jî (neqencîyên) însanan biparêze..." [11]

Ji bo amelek li îndallah meqbûl bibe şert e ku ew amel bi ixlas û li ser tewhîd û sunnetê bê kirin. Ne wisan be ew amel li îndallah bê qîmet e. Daweta dawa îslâmê jî amelek e. Şert e ku ev amel jî bi îxlas be û menheca dawetê mûnasibê sûnnetê be.

Buxarî û Muslîm, ji dîya me Aîşe radiyallahanha rîwayet kirine ku Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm wiha dibêje:

"Kî, amelê ku me nekiriye bi wê amel bike ew amelê wî li îndallah merdud e (jê nayê qebûl kirin.)"

Di menheca dawetê de ji kesê ku ne peyrêwîyê Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm be amelên ku kiribe jê qebûl nabe. Allah azze we celle wiha ferman kiriye:

فَمَن كَانَ يَرْجُو لِقَاء رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

"... Kî dixwaze rastî Rebbê xwe bê, bila amelên qenc bike û bila tu tiştî di îbadeta ji Rebbê xwe re neke şirîk." [12]

Ibnî Kesîr rahîmehullah wîha dibêje:

"Amelên salih û neajotina şirîkên ku di ayetê de diborin, li îndallah şertên qebulkirina amelan e. Yanê divê ku mirov di amelên xwe de tabiê sunneta Rasûlullah be."

Allah azze we celle di ayeteki din de wiha ferman kirîyê:

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ

"Nexêr; kî bi qencîkarî berê xwe bide Allah (ji Allah re abdîtîyekî bi xwerû teqdîm bike) xêra wî li cem Rebbê wî ye. Ji wan re ne tirsek heye û ne ji xemgîn dibin." [13]

Ibnî Kesîr rahîmehullah bi me dide zanîn ku Saîd bin Cûbeyr radiyalluhanh vê ayete bi *"îxlas û ittîbaya Rasûllullah aleyhîssalâtuwesselâm"* tefsîr kiriye. Ibnî Kesir dîsa bi me dide zanîn ku di vê ayetê de şertên qebulkirina amelan dido ne û vê gotina xwe bi hedîsa li jor piştgir dike.

Ibn Kesir wiha pê de diçe:

"Di amelekî de îxlas hebe jî eger ew amel ne muwafiqê sûnnetê be qethîyen ne meqbûl e. Weke vê mijarê amel ger muwafiqê sûnnetê be lê ne bi îxlas be, ew amel jî ne meqbûl e.''

Em xwe didin ber van delîlan û dibêjin ku: Ew dawetvanên ku di dewra me de barê vê dawetê dane pişta xwe ji bo amelên wana berhewa nebin hewceye ku bi hûrnêrîn li menheca Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm binêrin.

Ji dawetwanên muheqqîq re (lêkolîner re) wê bi zelâlî diyar bibe ku; ji bingehê heta serûbinê vê dawetê Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm tu demê yek misqalek jî ji tewhîdê dûr neketiye.

Rasûlullah aleyhîssalâtuwesselâm dema pêşî ku hat bi kelîma tewhîdê dest bi dawetê kir. Heta kêlîya ku wefat dikir jî, li ummeta xwe vê şîret û nesîhetê dikir:

"Nebe nebe!..

Hûn qebran nekin mescîd." [14]

Wi aleyhîssalâtuwesselâm di kêliya wefata xwe de jî, ji ummeta xwe re telkîn û şîreta aqîde û esasên tewhîdê dikir.

Dawîya Beşa (2.) Duyemîn

(Dê Berdewam Bibe ÎnşâAllah)

10. 16/Nahl, 25
11. 5/Maîde, 67
12. 18/Kehf, 110
13. 2/Baqara, 112
14. Buxarî, Kîtabu'l Cenaîz 1324; Muslîm, Kîtabu'l Mesacîd531

Modern Cahiliye

Kübra ERDEM

Allah'ı öfkelendirmek pahasına insanların rızasına nail olma çabası neticede kimseyi memnun edemediği gibi kişiyi de derin bir bunalıma ve kimlik arayışına sürükleyecektir. Nitekim inancını yaşantısına tatbik edememiş sürü kuyrukçusu muhafazakâr-demokrat "immea"ların hâl-i pür melali ortadadır.

Evreni hak hukuk ve adalet esaslarınca hikmeti gereği yaratan yüce Rabbimiz, gökleri ve yeri emrine musahhar kıldığı gibi yarattığı kullarına da istikamet üzere kalmalarını sağlayacak ölçü ve yol tayin etmiş ve bu ölçünün dışına çıkmamayı emretmiştir. Bu, Er-Rabb olan Allah'ın kullarına olan rahmeti ve ihsanının bir tecellisidir.

Yine o, kullarından vahye muvafakat edenleri, batıl odaklı tüm yaşantı ve zihniyetlerin karanlıklarından aydınlığa çıkaracağını vadetmiştir.

Allah'ın vaadinin tahakkuk edebilmesi, yaşamın tüm birimlerinde hak ve batıl ölçütünü vahye endeksleme ilkesine bağlıdır. Şu bir gerçektir ki, ölçüsü akıl ve heva olan cahiliye ne kadar süflî/aşağılık ve karanlıksa, kaynağı vahiy olan İslam, o denli ulvi ve aydınlıktır. Bu zaviyeden bakan herkes, cahiliyeden devraldığı düşünce kalıplarıyla şekillenen günümüz toplumunun, İslam'ın öngördüğü membadan son derece uzak ve bağımsız olduğunu görür. İslam'ın hilafına/zıddına toplum kabulleriyle idealize edilmiş kadın prototipi de bunlardan biridir hiç şüphesiz.

Kadınların ifsadının nesillerin ifsadı anlamına geldiğini fark eden modern cahiliye, misyonunu gerçekleştirmeye halkın geleneksel ve dinî reflekslerini yok etmekle başladı. Bunun için evvela kız çocuklarının da okula gitmesi,

Nesiller annelerin eseridir.
Her anne yahut anne adayı nesilleri yetiştirip dönüştürme yeteneğine sahip olduğundan kendisine dayatılan kalıpların içine girmeye azmetmemeli ve yalnız eseriyle payidar olmalıdır.

eğitim görmesi ve diploma sahibi olması gerektiği konusunda başta ebeveyninin daha sonra toplumun zihinlerine suni kaygı tohumları ekmek gerekiyordu. Nihayet iyimser temennilerle oluşturulan kanaatin ardından sözüm ona kendi ayakları üzerinde durabilmek ve bir şey olabilmek adına yıllarını düzenin eğitim kurumlarına hibe (heba) etmesi karşılığında kızlar da artık diploma ve statü sahibi olabilecek ve iş dünyasına terfi etme maratonuna katılmaya hak kazanacaktı.

İş/meslek tapınıcılığıyla alıklaştırılmış, sersemleştirilmiş kadınların aynı kapitalist sömürü tarafından meziyetlerinin kutsandığı sanrısıyla kendini dünya patronlarının ve işverenlerin insafına bırakması uzun sürmedi. Bozguncu sistem semeresini maaşlı/ücretli köle olmayı hakkıymışçasına ya da bu bir hakmışçasına talep eden kadın olarak verdi.

Gözlerimizin önünde cârî olan fasit döngü malum zevatın ekmeğine yağ sürerken, değerini beşere arz eden kitle ise mâsiyetinin bedelini kimseyi memnun edemeyerek ödüyor.

Tirmizi'nin rivayet ettiği bir hadiste Allah Resûlü *(sav)* şöyle buyurdu:

"Kim insanları gücendirmeyi göze alarak Allah'ın rızasını gözetirse, Allah ondan razı olur ve insanları da ondan razı eder. Kim de Allah'ın gücenmesini göze alarak insanların rızasını gözetirse, Allah ona gücenir ve insanları da ondan gücendirir."

Allah'ı öfkelendirmek pahasına insanların rızasına nail olma çabası neticede kimseyi memnun edemediği gibi kişiyi de derin bir bunalıma ve kimlik arayışına sürükleyecektir. Nitekim inancını yaşantısına tatbik edememiş sürü kuyrukçusu muhafazakâr-demokrat *"immea"*ların[1] hâl-i pür melali ortadadır.

Hâsılı; bugün her mümin kadın Allah'ın paylaştırdığı rol taksiminden ve sorumluluk bilincinden payına düşeni almalı ve davanın hizmetçisi olacak neferler yetiştirmeye namzet olduğunu bilmelidir. Nesiller annelerin eseridir. Her anne yahut anne adayı nesilleri yetiştirip dönüştürme yeteneğine sahip olduğundan kendisine dayatılan kalıpların içine girmeye azmetmemeli ve yalnız eseriyle payidar olmalıdır.

1. *Resûlullah (sav) şöyle buyurdu: "Sakın sizden kimse immea olmasın. Yani, kararsız olup da: 'Ben insanlarla beraberim, eğer insanlar iyilik yaparsa ben de iyilik yaparım, kötülük yaparsa ben de kötülük yaparım.' diyen şahsiyetsizlerden olmasın." (Tirmizi, 63)*

Nöral Terapi

Dr. Seyfullah İslam
seyfullahislam@tevhiddergisi.net

Nöral terapide amaç, çeşitli alanlarda bozulmuş olan yapıların normale döndürülmesi ve uzun süreli iyileşme sağlamaktır. Nöral terapide ağrıya neden olan faktörler ortadan kaldırılmaya çalışıldığı için vücudun kendini yenileme sistemi devreye girer. Kullanılan maddenin yaptığı bir etkiden ziyade vücut, sinir sistemi ağıyla bunu yapmaya çalışır.

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a *(cc)*, salât ve selam Resûlü'nün *(sav)* üzerine olsun.

Bu yazımızda da GETAT (Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp) ile ilgili yazı serimize devam edeceğiz ve geleneksel olmayıp tarihi 1920'ye dayanan, aynı zamanda Tamamlayıcı Tıp içerisinde uygulanmakta olan nöral terapi yöntemini ele alacağız inşallah.

Nöral terapi, basit bir tanımla iyileşmenin sağlanması için sinir sistemine etki edilmesi anlamını taşımaktadır. Vücudumuzda bulunan otonom sinir sistemi, geniş elektriksel bir ağ sistemine sahiptir. Bu sinir sistemi vücudun her hücresine ulaşan ve onların çalışmalarını kontrol eden bir biyoelektriksel ağdır. Bu ağdaki bozuklukların tüm hastalıkların temelini oluşturduğu düşünülmektedir.

Nöral terapi de bu bozuklukları düzeltmeye yönelik yapılmaktadır. Bu sebeple özellikle kas iskelet sistemindeki ağrıların giderilmesiyle birlikte hemen hemen tüm hastalıklarda etkili bir tedavidir/yardımcı tedavidir. İlaç tedavisiyle sağlanamayan bu etki sayesinde hastalığı kaynağından tedavi etmek çoğu zaman mümkündür. Elbette ki bu veya diğer tedavilerin hiç biri çoğu zaman tek başına yeterli olamayabilir. Ondan dolayıdır ki nöral terapi bir tamamlayıcı tıp tedavisidir.

Nöral terapi, tamamen farklı biyofiziksel etki ile vücutta kalıcı düzenleme yapmaktadır. Herhangi bir geçici ağrı kesici ilaç uygulaması gibi geçici olarak değerlendirmemek gerekir.

Nöral Terapi Kimlere Uygulanabilir?

Nöral terapi yaşlı ve çocuklar da dahil olmak üzere her yaş grubuna uygulanabilmektedir. Tansiyon, şeker, kalp hastalıkları gibi hastalıklar ve kullanılan ilaçlar, tedaviye engel değildir. Sadece yoğun ilaç ve özellikle de kortizon kullanan hastalarda vücut ciddi bir şekilde baskılandığı için tedavinin etkinliği azalmaktadır. Bu tedaviye başlanacaksa hastanın kullanmakta olduğu kimyasal ilaçların en aza indirgenmesi sağlanmalıdır.

Nasıl Uygulanmaktadır?

Nöral terapi enjeksiyon (şırınga) ile yapılan bir tedavidir. Başta cilt olmakla birlikte, kas, eklem içi, derin doku, vücuttaki tüm yara ve ameliyat izlerine dahi uygulama yapılabilmektedir. Uygulamalar genellikle ince iğne uçları ile yapılmaktadır. Asıl amaç iğne yapmak değil, vücudun sinir ağında biyoelektriksel bir etki oluşturmaktır. İğnenin yapılacağı bölgeler hastaya ve şikâyetine bağlı olarak değişebilmektedir. İğneler bu tedaviyi uygulayan doktor tarafından tespit edilmiş ve *"bozucu alan"* olarak tabir edilen alanın deri altı/kas/eklem içi bölgesine yapılmaktadır.

Tedavi Süreci Nedir?

Tedavi genelde seanslar hâlinde yapılmakta olup, sıklıkla haftada 2-3 seans şeklinde ya da daha aralıklı olarak uygulanabilmektedir. Hastalığın seyrine göre bazen aylara yayılan seanslar mümkündür. Tedavi süresi hastaya özel değişmekte olup genelde 10-15 seans arası yapılmaktadır. Genellikle birkaç ayda bitirilen tedavi, uzun vadede şikâyetler tekrarlanırsa tedaviye kalınan yerden devam edilebilmekte; çünkü bazen iyileşme sonrası şikâyetlerin kısmen geri gelmesi mümkün olabilmektedir. Bu durum predispozan faktörlerin (hastalığa sebebiyet veren faktörlerin) olmadığını tespit ettikten sonra *"bozucu alan"* olarak tabir edilen hastalıklı bölgenin daha fazla uygulamaya gereksinimi olduğuna kanaat getirilebilir. Duruma göre seanslara aradan sonra tekrar başlanabilir.

Nöral Tedavinin Yan Etkileri Var mıdır?

Doğal bir tedavi olarak kabul edilen nöral terapi aslı itibariyle vücuda enjekte edilen bir ilaç tedavisi değildir. Nöral terapide kullanılan ilaçlar, çoğunlukla kısa etkili lokal anestetik maddelerden oluşmaktadır. İğnelerde kullanılan bu maddenin otonom sinir sistemi üzerinde oluşturduğu uyarıdan faydalanılır, yani sinir ağına bir uyarı gönderilir. İğne cilde yapılır yapılmaz bu uyarı sinir ağına yayılır ve hasar gören sinirlerin hepsine biyoelektriksel bir akım oluşturulmaya çalışılır. Her seanstan sonra bu biyoelektriksel alanın daha üst düzeylere çıkması hedeflenir.

Nöral terapide kısa etkili anestezik maddeler kullanılmaktadır. Bu lokal anestezik maddelerin nöral terapideki dozu ve kullanım şekli, vücuda kimyasal veya toksik bir madde enjekte edilmesi gibi değerlendirilemez. Yüz yıla yakın bir süredir Avrupa'da uygulanan nöral terapi, günümüzde tüm dünyada tıp otoriterlerince kabul görmüştür. Vücutta sistemin aktifleşmesini sağlayan bu yöntem, doğal bir tedavi olarak kabul görmektedir. Nöral terapi hamileler ve emziren annelerde bile rahatlıkla uygulanabilmektedir. Kullanılan maddeye alerjisi olanlar dışında tespit edilmiş kalıcı hiç bir yan etkisi yoktur ve iyileşme görüldükten sonra genel itibariyle de tedaviler uzun süreli veya kalıcı olmaktadır.

Nöral terapi yaşlı ve çocuklar da dahil olmak üzere her yaş grubuna uygulanabilmektedir. Tansiyon, şeker, kalp hastalıkları gibi hastalıklar ve kullanılan ilaçlar, tedaviye engel değildir. Sadece yoğun ilaç ve özellikle de kortizon kullanan hastalarda vücut ciddi bir şekilde baskılandığı için tedavinin etkinliği azalmaktadır.

Nöral terapi uygulamasında nadiren de olsa gelişebilen bir sinir teması olursa ilgili sinir bölgesinde kısa süreli huzursuzluk hissi, ilgili eklemde kuvvetsizlik vb. şikâyetler ortaya çıkabilir. Bu durum kalıcı olmamakla beraber metodun kendisine has bir durumdur ve kullanımı zorunlu olan lokal anestezik maddeye bağlı olarak ortalama 15-60 dakikada tamamen düzelme beklenir.

Nöral Terapinin Uygulandığı ve Uygulanmaması Gereken Durumlar

Nöral terapide amaç, çeşitli alanlarda bozulmuş olan yapıların normale döndürülmesi ve uzun süreli iyileşme sağlamaktır. Nöral terapide ağrıya neden olan faktörler ortadan kaldırılmaya çalışıldığı için vücudun kendini yenileme sistemi devreye girer. Kullanılan maddenin yaptığı bir etkiden ziyade vücut, sinir sistemi ağıyla bunu yapmaya çalışır. Böylelikle fonksiyonlarda gittikçe düzelme ve normale dönme beklenir. Haftada 1-2 seans uygulanabilir. Her iki seans arasında en az 3 gün olmalıdır, ancak aralıklı olarak da yapılabilir. Tedavi hastaya göre değişmektedir.

Nöral terapinin etkili olduğu başlıca durumlar:

- Migren ve baş ağrıları tedavisi
- Boyun, sırt ve bel ağrıları gibi kas kökenli veya fıtık ağrılarının tedavisi
- Eklem hastalıkları (menisküs yırtılması, eklem içindeki sıvının azalması, sporcu yaralanmaları)
- Sinir basısına bağlı oluşan ağrıların tedavisi
- Romatizmalı hastalıkların destek tedavisi
- Detoksla beraber bağışıklık sisteminin düzenlenmesi
- Kronik tonsillit (geçmeyen boğaz iltihabı) tedavisi
- Kronik sinüzit tedavisi
- Hormanal bozukluğa bağlı üreme sorunları
- Menopoz sıkıntılarının giderilmesi
- Âdet düzensizlikleri ve şiddetli adet sancısı tedavisi
- Fibromiyalji (yaygın kas ağrıları), devamlı yorgunluk, uykusuzluk hissi ve hâlsizlik tedavisi
- Depresyon ve panikatak gibi ruhsal hastalıkların tedavisi
- Kronik kabızlık tedavisi (Detoksla beraber)
- Bağırsak hastalıkları tedavisi
- Yüz felci tedavisi (Bell's Palsy)
- Trigeminal nevralji (yüzde oluşan sinir ağrısı) tedavisi
- Düşüp çarpmalara bağlı oluşan ağrılar
- Yüz bölgesinde kırışıklığın önlenmesi

Nöral terapi yapılması önerilmeyen durumlar şunlardır:

- Myasthenia gravis, Parkinson ve multiple skleroz hastaları
- Kalp yetmezliği, II. ve III. derece AV kalp bloğu olan hastalar
- Pıhtılaşma bozukluğu olan hastalar
- Kötü huylu kanser hastalığı
- Ruhsal hastalığı olanlar
- Kısa zamanda ameliyat olunması gereken durumlar
- Aspirin gibi kan sulandırıcı ilaç kullananlar (İlaç bir hafta süre ile bıraktırıldıktan sonra nöral terapi uygulanabilir)
- Tiroit için atom tedavisi alan hastalarda altı ay, tiroit sintigrafisi çektiren hastalarda da iki aydan önce uygulanmamalıdır.

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdetmektir.

Bir insan "Ben Allah'tan başka ilah olmadığına inanıyorum." der, bu söylediğini kalbi ile doğrular ve bu sözün gereklerini yerine getirirse iman etmiştir.

Ey Allah'ın Resûlü! İman Nedir? Bana İmanı Anlat

Ömer AKDUMAN

Allah'ın Adıyla

Dinimizin ikinci mertebesi *"iman"*dır. İslam ile Allah'a teslim olan, hayatını Rabbinin istediği yönde şekillendirmek üzere söz veren kulun *"İslam"* basamağından sonraki basamağı *"iman"*dır.

İmanın Tanımı

Bir kelimenin hakikatini ve muhtevasını anlamak için aslına dönmek, sözlük anlamı ve kök anlamlarını bulmak ve böylece değerlendirmek elzemdir. Bu kaide şer'i hakikatler ve şer'i kavramlar için de geçerlidir. Bir binayı ustasından bağımsız görmemek ya da bir metayı ham maddesinden bağımsız görmemek gibi bir şeydir bu. Kur'ân Arap dili üzerine indirilmiş ve kavramlar sürekli bu çerçevede anlamlandırılmıştır. İman kavramını iyi anlamak için kelimenin kökünü bilmeliyiz.

Lügatte İman

"الايمان" kelimesi "اَمِنَ" kökünden türemiştir. İman kelimesinin kendisinden türediği آمَنَ kelimesi de fiilinin ziyade yapılmış sigasıdır. Bu kelime; *"emniyet, güvence, nefsin rahata kavuşup korkularından emin olması"* anlamlarını barındırır. İman ise *"Tasdik etmek, doğrulamak"* anlamında kullanılmıştır.[1] İman kelimesini Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de lügat anlamı ile kullanmıştır.

1. *Lisanu'l Arap; Mufredatu'l Kur'ân,* اَمِنَ *maddesi*

" 'Ey babamız!' demişlerdi. 'Biz gittik, aramızda yarışıyorduk. Yusuf'u da eşyalarımızın yanında (gözcü olarak) bırakmıştık, onu kurt yemiş. (Biliyoruz ki) biz doğru söylesek de sen bizi ***doğrulayacak*** *değilsin.' "* [2]

Bu ayette *"mümin"* kelimesi *"doğrulayan"* anlamında kullanılmıştır.

Istılahta İman

İman kelimesinin tanımını yaparken ayetlere ve hadislere bakmamız gerekir; çünkü biz biliyoruz ki şeriat Arap dili üzere indirilmiştir ve Arapça olan kavramları şer'ileştirirken çoğu zaman değişiklik yapmıştır. Örnek verelim:

İblis, Allah'ın varlığına inanıyordu, bunu dili ile ikrar ediyor ve kalbi ile tasdik ediyordu; çünkü Allah'ın katında Allah'tan doğrudan emir alan bir varlık durumundaydı. Peki, bugün biz İblis için "Mümindir." diyebiliyor muyuz? Hayır. Niçin, Allah'ı mı inkâr etti? Ya da Allah ile beraber başka bir Allah'ın olduğuna mı inandı? Hayır; ama Allah'ın emrine muhalefet etti ve küstahça Allah'ın huzurunda haddini aştı.

صَلَاة/Salât: Arapçada *"dua"* anlamındadır. Şeriat ise bu kelimeyi *"Tekbir ile başlayıp selam ile son bulan ibadet"* olarak kavramlaştırmıştır.[3]

تَوْحِيد/Tevhid: Arapçada *"birlemek"* anlamındadır. Herhangi bir şeyi tek hâle getirmek, yalnızlaştırmak için, bu kelime kullanılmıştır. Tevhid kavramı şeriatta bu anlamda kullanılmamış, kelimenin anlamı daraltılmıştır. Biz bugün *"tevhid"* dediğimiz zaman *"Allah'ın zatında ve sıfatlarında, ilah ve Rab oluşunda birlenmesi"* anlamı anlaşılıyor; çünkü Allah ve Resûlü bu kelimeyi bu anlama mahsus kılmıştır.

İman; söz, tasdik ve ameldir.

Dil ile, şeriatın emrettiklerini ve haber verdiklerini ikrar, yasakladıklarını ya da yalanladıklarını inkâr etmektir.

Kalp ile, bu ikrar veya inkâr ettiğimiz konuları özümsemek ve bu ikrar ve inkârı sözden inanca dökmektir.

Organlar ile, ikrar ettiğimiz ya da inkâr ettiğimiz meselelerin gereklerini yerine getirmektir.

Bu üç noktayı bir araya getirdiğimiz zaman, iman yerine gelmiştir. Üçünden birisi eksik olursa orada iman yoktur.[4]

Bir insan *"Ben Allah'tan başka ilah olmadığına inanıyorum."* der, bu söylediğini kalbi ile doğrular ve bu sözün gereklerini yerine getirirse iman etmiştir.

Örnek: Bir insan *"Ben Allah'a inanıyorum."* demek ile iman etmiş olmaz. Aynı zamanda kalbi ile bunu tasdik etmiş ve gereklerini yerine getirmiş olmalıdır. İblis, Allah'ın varlığına inanıyordu, bunu dili ile ikrar ediyor ve kalbi ile tasdik ediyordu; çünkü Allah'ın katında Allah'tan doğrudan emir alan bir varlık durumundaydı. Peki, bugün biz İblis için *"Mümindir."* diyebiliyor muyuz? Hayır. Niçin, Allah'ı mı inkâr etti? Ya da Allah ile beraber başka bir Allah'ın olduğuna mı inandı? Hayır; ama Allah'ın emrine muhalefet etti ve küstahça Allah'ın huzurunda haddini aştı.

"Hani Rabbin, meleklere demişti ki: 'Muhakkak ki ben, çamurdan bir insan yaratacağım. Onu tamamlayıp ruhumdan üflediğimde onun için secdeye kapanın.' Meleklerin tamamı secde ettiler. İblis hariç... O büyüklendi ve kâfirlerden oldu. Buyurdu ki: 'Ey İblis! Ellerimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Kibre mi kapıldın yoksa yüksekte olanlardan olup (tepeden mi bakmaya başladın)?' Dedi ki: 'Ben, ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.' " [5]

2. *12/Yûsuf, 17*
3. *Biz bu ibadete "namaz" diyoruz.*
4. ***Örnek:*** *Allah'ın tek ilah olduğunu söylemek ve kalp ile bunu doğrulamak iman değildir. Bu hakikati hayatına dökmediği müddetçe bir insan söz ile söylemesi veya kalp ile doğrulaması nedeni ile iman etmiş sayılmaz. Allah'ın tek ilah oluşunun bazı gerekleri vardır: Yalnızca O'na ibadet etmek, yalnızca O'ndan yardım dilemek, hayatımızın genelinde ve özelinde O'nun istediğine boyun eğmek, tağutlardan içtinap etmek…*
5. *38/Sâd, 71-76*

Dikkat ederseniz Allah'ı kabul ediyor; hatta Allah ile konuşuyor. Sonuç?

"... O diretti, büyüklendi ve kâfirlerden oldu." [6]

İman Kelimesinin Kök Anlamı İle Arasındaki Bağ

İman kelimesinin aslının "آمِنَ" olduğunu ve bu kelimenin *"emniyet, güvence, nefsin rahata kavuşup korkularından emin olması"* anlamlarında kullanıldığını yukarıda belirttik. İman etmiş bir mümin dünyada ve ahirette emniyet ve güvence içerisindedir. Nefsi asıl mabuduna kavuştuğundan, gönül Allah ile dolduğundan ve Allah'ı zikrettiğinden ötürü mutmainlik ve huzur içerisindedir. Dünya ehlinin korkularına ve endişelerine rastlanmayacaktır onun iç âleminde; çünkü iman ona huzur getirmiş, Allah'tan bir güvence kılmıştır:

"Şüphesiz ki: 'Rabbimiz Allah'tır.' deyip sonra da istikamet üzere olanların üzerine melekler iner (ve der ki): 'Korkmayın, üzülmeyin, size vadolunan cennetle sevinin.' " [7]

İman, *"Rabbimiz Allah'tır."* dedikten sonra istikamet üzere olmak, yamulmadan yüce Rabbe seyretmektir...

İmanın Esasları

İmanın esasları; imanın temeli, aslı ve usulü olan meselelerdir. Bunları Kur'ân'da ve sünnette apaçık delillerden öğreniyoruz.

"Resûl, Rabbinden kendisine indirilene iman etti. Müminler de (iman ettiler). Hepsi; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resûllerine iman ettiler." [8]

"(Gerçek anlamda) iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitab'a ve nebilere inananların... yaptığıdır." [9]

Kadere iman Kur'ân-ı Kerim'de iman esaslarının zikredildiği ayetlerin peşi sıra zikredilmemiş; ancak başka ayetlerde bunun üzerinde durulmuştur.

"Hiç şüphesiz biz, her şeyi bir kaderle yarattık." [10]

"Allah'ın emri belirlenmiş bir kaderdir." [11] [12]

"Cibril:

— Bana imanı anlat, dedi. Allah Resûlü dedi ki:

— İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resûllerine, ahiret gününe, hayrı ve şerri ile kadere inanmandır." [13]

1. Esas: Allah'a iman

Allah'a iman etmekten kastımız Allah'ın varlığına iman etmek değildir. Allah'ın varlığına iman etmek; zaten Allah'ın insana bahşettiği aklın, asla kendisinde şüphe etmeyeceği bir durumdur. Bir yemek aşçısız, bir araç mühendissiz ve bir bina ustasız olamayacağı gibi şu muazzam ve muntazam kâinat da asla yaratıcısız olamaz. İnsan aklı, tabi akıllı insanlar için geçerli bu kaide. Aklını kullanamayıp Allah'ı inkâr eden modern (!) insan için geçerli değildir.

Kur'ân; en alt mertebe olarak Allah'ın varlığını inkâr edenleri değil, Allah'a ortaklar kılanları hedef almış, kesin hüccetler ile iddialarını çürütmüştür.[14]

Allah'a iman etmek konusunu Kur'ân-ı Kerim ve sahih sünnette incelediğimiz zaman karşımıza şu hususlar çıkar:

a. Allah'ın Güzel İsimleri ve Yüce Sıfatları (Esma ve Sıfat)

b. Allah'ın İlahlığı (Uluhiyet)

c. Allah'ın Rabliği (Rububiyet)

Kati naslar bize Allah'a imanı emrederken, aslında bir taksimata gitmemiştir; lakin dinimizi daha iyi anlayalım ve naslar zihnimizde daha iyi anlaşılsın diye âlimler, genelde Allah'a imanı bu başlıklar ile anlatmışlardır.

---

6. *2/Bakara, 34*
7. *41/Fussilet, 30*
8. *2/Bakara, 285*
9. *2/Bakara, 177*
10. *54/Kamer, 49*
11. *33/Ahzâb, 38*
12. *Ayrıca bk. 57/Hadîd, 22; 20/Tâhâ, 40; 25/Furkân, 2*
13. *Şerhettiğimiz Cibril hadisinin ilgili kısmıdır.*
14. *"Şayet (göklerde ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı (düzen) bozulurdu. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir." (21/Enbiya, 22)*

    "Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir. O'nunla beraber hiçbir ilah da yoktur. (Şayet Allah dışında ilahlar olmuş olsaydı) her bir ilah kendi yarattıklarını (yanına alıp) gider, bir kısmı diğer bir kısmına üstünlük kurardı. Allah, onların yakıştırdığı sıfatlardan münezzehtir. (23/Mü'minûn, 91)

a. Allah'ın Güzel İsimleri[15] ve Yüce Sıfatları (Esma ve Sıfat)

Kur'ân'da her ayetin akabinde ve birçok hadiste İslam, bize Allah'ın güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını anlatmıştır.

Bizler, sünnetten Allah'ın biz kullarına vahiy ile öğrettiği doksan dokuz güzel isminin olduğunu öğreniyoruz.[16]

Soru: Allah'ın güzel isimleri ve yüce sıfatlarına dair bir müminin sorumlulukları nelerdir?

- İman etmek:

Allah'ın Nebisi'ne indirdiği her vahye inanmak, imanın gereğidir. Kur'ân'ın henüz girişinde Allah iman ehlini anlatırken buyurur ki:

"Sana indirilen ve senden önce indirilen (Kitaplara) iman eder, ahiret gününe yakinen inanırlar." [17]

Müminler, Rablerinin indirdiği Kitab'a ve Kitab'ın içerisinde olan hakikatlere iman ederler. Allah'ın güzel isimleri ve yüce sıfatları da bunlara dahildir. Kati/kesin naslar ile Rabbimizin isim ve sıfatları bize öğretildiği hâlde bunu inkâr edenler kâfirdir.[18]

- Dua etmek:

İnsanın, Allah'a bir kul olduğunu hatırladığı en başlıca makam neresidir? Dua makamıdır. Kul, kul olduğunu; Allah'ın ise İlah, Rab, kullarına ihtiyacı olmayan sonsuz zenginlik sahibi, büyük, yüce... olduğunu en iyi dua makamında anlar. Bundan dolayı *"Dua ibadetin özüdür."* [19] Yine bundan dolayı duadan yüz çeviren kul aşağılanmış olarak cehenneme yuvarlanacaktır.[20]

Allah'a dua etmenin, elbette her ibadet gibi şer'i bazı edepleri vardır.[21] Bunlardan en önemlisi Allah'a isimleri ve sıfatları ile dua etmektir. Bakın, Rabbimiz bu adabı bize öğretmiştir.

"En güzel isimler Allah'ındır. (Öyleyse) bu isimlerle O'na dua edin." [22]

"De ki: 'İster Er-Rahmân (diyerek Allah'a) dua edin ister Allah diye. Hangi (isimle) dua ederseniz edin en güzel isimler O'nundur.' " [23]

- İlhada sapmamak:[24]

İlhad; eğrilik, meyil, sapma gibi anlamlara gelir. Allah'ın *(cc)* isimlerinde yaşanan her türlü sapma, ilhaddır. Allah'ın güzel isimlerini başka varlıklara vermek; bu isimlerle Allah'a duayı bırakıp O'nun yarattıklarından medet ummak; isimlerin içerdiği anlam ve sıfatları inkâr, tahrif veya tevil etmek; Allah'ı kullarına veya kulları Allah'a benzetmek; Allah'a yakınlaşma vesilesi olan isimlerini bırakıp şahıslarla Allah'a tevessül etmek birer ilhad örneğidir.[25]

- Ezberlemek ve anlamlarını bilmek:

Tanımadığı bir Rabbi razı etmesi insan için mümkün değildir. Sevmek, korkmak ya da itaat etmek; tanımak ile orantılıdır. Allah'ı güzel tanıyan kulun sevgisi, korkusu ve itaati istenilen seviyede olacak ve Allah'ı razı etmesi kolaylaşacaktır. Tanımadığın Allah'ı nasıl razı edeceksin?! Bu, mümkün değildir.

O'nun isimlerini ezberlemeli, anlamlarını beynimize kazımalıyız, ta ki muhtaç olduğumuz yerlerde ki kul hayatının her alanında buna ihtiyaç duyar, O'nun isimleri ile O'na kulluk edip O'na iltica edebilelim.

Bu yazımızda imanın tanımı, iman esasları, Allah'a iman, Allah'ın güzel isimleri ve yüce sıfatları konularını işledik. Allah'a iman konusunun devamı olan *"Allah'ın Rab ve İlah Oluşu"* hususlarını bir sonraki yazımızda işlemek ümidi ile...

---

15. *"En güzel isimler Allah'ındır." (7/A'râf, 180)*
    "En güzel isimler O'na aittir." (20/Tâhâ, 8)
16. *"Şüphesiz ki Allah'ın 99 ismi vardır. Kim onu ihsa/hıfz ederse cennete girer." (Buhari, 6410; Müslim, 2677)*
17. *2/Bakara, 4*
18. *"Şüphesiz ki Allah'a ve resûllerine karşı küfre sapan, Allah ile resûllerinin arasını ayırmak isteyen: '**Bir kısmına inanır bir kısmını inkâr ederiz.**' diyenler ve bu ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler (var ya); Bunlar, **hakiki kâfirlerin ta kendileridirler**. Kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır." (4/Nîsa, 150-151)*
19. *Ebu Davud, 1479; Tirmizi, 2969*
20. *40/Mü'min, 60*
21. *Geniş bilgi için bk. https://tevhiddersleri.org/kategori/ahlak/ramazan-dersleri/nasil-dua-etmeliyiz-halis-hoca-ebu-hanzala*
22. *7/A'râf, 180*
23. *17/İsrâ, 110*
24. *"En güzel isimler Allah'ındır. (Öyleyse) bu isimlerle O'na dua edin. Onun isimlerinde ilhada/eğriliğe sapanları (kendi hâllerine) bırakın. Yaptıklarının cezasını göreceklerdir." (7/A'râf, 180)*
25. *Tevhid Meali dipnotu (7/A'râf, 180)*

Yozlaşan Toplumsal Dinî Yaşama Tevhidî Bir Müdahale: Kitabu't Tevhîd

Bedirhan EREN

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın özellikle İslam'ın tevhid esasına vurgu yapması ve dinin bidatlerden arındırılması gerektiğine dikkat çekmesi çok önemlidir. Bu yönüyle tevhid hareketi, Selefiye hareketi üzerinde de tesirini göstermiş ve günümüzdeki tevhid ve sünnet temelli İslami hareketleri de kısmen yönlendirmiştir

Kitabın Künyesi:

Kitabın Adı: Kitabu't Tevhîd

Kitabın Yazarı: Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab

Yayınevi: Guraba

Yayın Dili: Türkçe

Çeviren: A. İhsan Dündar

Yayın Tarihi : 2013

Baskı: 3. Baskı

Basım Yeri: İstanbul

Sayfa Sayısı: 304

Cilt/Kâğıt: Karton Kapak, İvory Kâğıt

Ebat: 135 X 210

Yazara ve Kitaba Dair

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab hicri 1115/miladi 1703 yılında Arap yarımadasının Necd bölgesinde küçük bir yerleşim birimi olan Uyeyne'de doğdu. Hanbeli ekolünün, önemli âlimler yetiştiren ailesi, Ben-i Temîm kabilesine mensuptur. Babası Abdulvehhab b. Süleyman, Necd

bölgesinin tanınmış âlimlerindendi. Şeyh Muhammed, temel dinî bilgileri Uyeyne kadısı olan babasından öğrendikten sonra Mekke'ye giderek kısa bir süre orada kaldı, ardından da Medine'ye geçti. Medine'de Hanbeli âlimi Abdullah b. İbrahim b. Seyf En-Necdî ve Muhammed Hayât Es-Sindî başta olmak üzere dönemin ileri gelen âlimlerinden şer'i ilimleri tahsil etti. Ardından çeşitli dinî akımların bulunduğu Basra'ya gitti; ancak halkın dinî yaşantısında mevcut olan bazı bidatlere karşı çıktığı için hocası Muhammed El-Mecmûî ile birlikte şehirden uzaklaştırıldı.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab, Necd'e dönüşünün ardından şirk olarak gördüğü bazı *"dinî kisveli"* uygulamalara karşı ıslah hareketi başlattı; fakat bu ıslah ve ihya hamlesi ciddi bir muhalefetle karşılaştı. Muhaliflerinin şiddete başvurmaları ve suikast teşebbüslerinden sonra ikamet ettiği Hureymilâ'dan ayrılarak Uyeyne'ye döndü. Burada daha önceden tanıdığı Emir Osman b. Muammer tarafından iyi karşılandı ve davetinin yayılması için siyasi destek gördü. Bu dönemde fikirlerini yaymakla kalmayıp Cübeyle'de Müseylemetü'l Kezzab taraftarlarına karşı yapılan savaşta şehit düşen bazı sahabilerin yükseltilmiş durumda bulunan kabirlerini yıktırması, bölge halkı arasında sert tepkilere yol açtı. Lahsa'nın güçlü kabilelerinden Ben-i Halid'in reisi, Uyeyne emirine Muhammed'i öldürmesi veya sürgüne göndermesi konusunda baskı yapmaya başladı. Bunun üzerine Muhammed 1158'de (m. 1745) Suud ailesinin yönetimindeki Dirye'ye gitmek zorunda kaldı.

Dirye'ye yerleşmesi Muhammed b. Abdulvehhab'ın hayatında bir dönüm noktası oldu. Suud ailesi kendisine sahip çıktı ve yaptığı davetin yayılmasına destek verdi. Bu destek, Muhammed b. Suud ile oğlu ve halefi olan Abdülaziz dönemlerinde de devam etti. Bu dönem, tevhid hareketinin geleceği ve etkinliği bakımından en önemli devre olarak görülmektedir. Tevhid hareketi, yaklaşık otuz yıl süren ağır ve dağınık bir davet ve yayılma döneminin ardından Suud ailesinin Necd bölgesinin tamamına hâkim olmasıyla birlikte büyük bir hız kazandı.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın savunduğu prensipler İslam'ın temel esaslarından olmakla beraber bunların uygulanmasında ortaya koyduğu keskin ve uzlaşmaz tutumu, aynı dönemde yaşayan ve kendisine saygı duyan bazı âlimleri de rahatsız etmekteydi. Çağdaşı olan ulema arasında önemli bir yere sahip bulunan Yemenli Emir Es-San'ânî, İbni Abdulvehhab'ın görüşlerini başlangıçta kısmen desteklemiş olmasına rağmen sonrasında onu İbni Teymiyye ve İbni Kayyım'ın fikirlerini eksik ve yanlış anlamakla suçlamış, hatta kendisini zemmeden bir şiir yazmıştır.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın sonraki nesiller üzerinde de etkisi çok büyük olmuştur. Devrin Mısır yöneticisi (Mısır Hidivi) Kavalalı Mehmed Ali Paşa'nın Necd bölgesinde tevhid hareketinin siyasi dayanağı olan o dönemki Suudilere vurduğu darbeden kısa bir süre sonra Suudiler bölgede tekrar etkilerini arttırdılar. Bununla birlikte Suudiler, Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın başını çektiği tevhid hareketinin prensiplerinin uygulanması konusunda daha önceki himaye edici tutumlarından vazgeçtiler. Arabistan'daki etkinliğinde Suudilerin siyasi ve askerî desteğine dayanan tevhid hareketi, Arabistan dışında Arap olmayan Müslimlere de etki etti. Biraz yakından incelendiğinde böyle bir sonucun ortaya çıkmasının iki temel sebebi olduğu görülür:

İlk sebep: İslam'da tevhid akidesine verilen önem ile toplumların günlük dinî hayatları ve uygulamaları arasında bazı ciddi farklılıkların bulunmasıdır. Tevhid ile hayat arasındaki makas oldukça açılmış idi. Tevhid hareketi, bu farklılığın fazla görüldüğü toplumlarda daha kolay yayılabilmiştir.

İkinci sebep: Görüşlerini Batı kültür ve nüfuzuna çok uzak bir bölgede geliştiren Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın ortaya koyduğu ilkelerin, Avrupa'nın kültürel nüfuzunun etkisini ciddi bir şekilde göstermeye başladığı dönemde birçok Müslim'in dikkat ve ilgisini çekmiş olmasıdır. Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın özellikle İslam'ın tevhid esasına vurgu yapması ve dinin bidatlerden arındırılması gerektiğine dikkat çekmesi çok önemlidir. Bu yönüyle tevhid hareketi, Selefiye hareketi üzerinde de tesirini göstermiş ve günümüzdeki tevhid ve sünnet temelli İslami hareketleri de kısmen yönlendirmiştir.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın İlmî Şahsiyeti

İlim ehli bir aile çevresinde dünyaya gelen Muhammed b. Abdulvehhab, öğrenimine babasının rehberliğinde başladı. Kur'ân-ı Kerim'i ezberledikten sonra Hanbeli âlimi Muvaffakuddin b. Kudame'nin fıkha dair eserlerini okudu. Bilgisini geliştirmek amacıyla Mekke'ye gitti; ancak burada arzuladığı ilmî havayı bulamadığı için Medine'ye geçti. Bu şehirde karşılaştığı Hanbeli âlimi Abdullah b. İbrahim b. Seyf En-Necdî, onun en önemli hocası olmuştur. Medine'deki diğer hocaları arasında Muhammed Hayât es-Sindî, Muhammed b. Süleyman el-Kürdî, Şeyh Ali Efendi Ed-Dağıstânî ve Abdüllatîf El-Afâlikî El-Ahsâî gibi âlimler sayılabilir. Daha sonra Basra'ya giden ve orada uzun süre kalan Muhammed b. Abdulvehhab, Muhammed el-Mecmûî'den dil bilimleri, hadis ve siyer tahsil etti. Çok karışık dinî grupların bulunduğu Basra'da Şia grupları ve çeşitli İslam fırkaları hakkında bilgi edinme imkânı buldu. Özellikle halkta görülen, velilere ibadet derecesindeki hürmetin tezahürleri ve bunun sünnetle bağdaştırılmayan uygulamaları, kendi görüşlerini yüksek sesle ileri sürmesine zemin hazırladı.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab, bir süre Lahsâ'da Abdullah b. Abdüllatif Eş-Şafiî'nin yanında kalarak ondan faydalandı, ardından Hureymilâ'ya geçerek İbni Teymiyye ve İbni Kayyım El-Cevziyye'nin eserlerini incelemeye koyuldu. Bu eserler ufkunu genişlettiği gibi İslam dışı akımlarla mücadele gücünü de arttırdı. Çevresinde toplanan öğrencilere verdiği dersler yanında bu ayki tanıtım konumuz olan, ilk eseri *"Kitâbu't-Tevhîd"*i burada kaleme aldı.

"Halk arasında 'veli' diye tanınan kimselerin kabirlerini ziyaret için seyahatte bulunmak, türbelerine dilekler asmak, isimlerini tazim ifadeleriyle anmak, onlardan duaların kabul edilmesini talep etmek şirktir."

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab yaygın sufi telakkilerine karşı çıkarak gavs, aktab, evtad, abdal gibi manevi rütbeleri reddetmekte ve bunları haram bidatlerden saymaktadır. Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab kabir ziyaretini iki kısma ayırır. Meşru ziyaretin; ahiretin hatırlanması, ölülerin unutulmaya terkedilmemesi ve onlar için Allah'a dua edilmesi amacına dayandığını söyler. Buna karşılık ölülerden yardım ve şefaat istenmesi için yapılan ziyaretlerin haram olduğunu belirtir. Ayrıca kabirlerde mescid inşa ederek buralarda ibadet maksadıyla toplanmak, sırf bu tür ziyaretler için yolculuğa çıkmak -Peygamber'in *(sav)* kabri de olsa- caiz değildir.

İbni Teymiye'nin, dinin *"tevhide ve Allah'ın koyduğu esaslara göre ibadet ilkelerine"* dayandığı düşüncesinden hareket eden Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab, başta Sünnilik bünyesine sokulan kelam ilmini ve naslara dayandırılmak istenen Tasavvuf'un bütün şekillerini ve ayrıca taklidi şiddetle eleştirir, bunları bidat olarak değerlendirir. Emr-i bi'l ma'ruf ve nehy-i ani'l münker konusunda yine İbni Teymiyye'nin etkisinde bulunmasına rağmen düşüncelerinin uygulanması hususunda onu geride bıraktığı görülür. Zira İbni Teymiyye bu görevin yapılabilmesi için *"ma'ruf ve münkerin bilinmesi, uygulamada nezaketle davranılması ve karşılaşılacak zorluklara sabredilmesi"* gibi esaslar koyarken, Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın bunlara uymadığı ve çevresinde mensubu olmayanlara karşı hasmane tutumlara sebep olduğu bilinmektedir.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'a ait fikirlerin büyük bir kısmının hem kendi devrinde hem de daha sonra eleştirilmesine rağmen düşünce sisteminin geniş bir sahada etkili olduğu ve Batılıların İslam dünyasını işgal ettiği dönemde/devrede dinî değerlerin arındırılması, aynı zamanda İslami şuurun uyanması konusunda önemli ölçüde rol oynadığı malumdur. Başlangıçtan itibaren özellikle hac mevsimlerinde dünyanın çeşitli bölgelerinden gelen Müslimler, tevhidî esasları tanıma fırsatını bulmuşlardır.

Osmanlı toplumunda, özellikle de yönetimi elinde bulunduran geleneksel Sünni-Hanefi-Türk kesim arasında ise Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın düşünceleri ve başlattığı hareket tasvip görmemiştir. Kendisi bir bağî/isyancı olarak, düşünceleri de Harici telakkisi çerçevesinde değerlendirilmiştir. Onun, uluhiyet tevhidi anlayışı çizgisinde *"yaratılmışlara ibadet konumunda gördüğü aşırı saygı ve bağlılık, kabir ziyareti, mistisizmi andıran tekke hayatı, dinin temel hükümlerine akıl ve bilim açısından yaklaşımda bulunup onların sistemleştirilmesi, haberî sıfatların bu çerçevede yorumlanması"* gibi konulara yönelttiği sert eleştiriler çok aşırı bulunmuştur. Söz konusu kesimler-

ce bu tür bir din anlayışının *"Hem samimi Müslimleri itham altında bırakmak ve onları şirkle suçlamak hem de İslam'ı bütün insanlığa hitap eden evrensel bir din olmaktan çıkarıp bir kabile, yani Arapların, dini hâline getirmek gibi olumsuz sonuçlara götüreceği endişesi"* dile getirilmiştir.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın vefatından sonra, ardından gelen çocukları ve torunları da onun ilmî mirasına sahip çıkmış ve aynı istikamette çalışmalarına devam etmişlerdir. Suud b. Abdülaziz'in Hicaz bölgesini ele geçirmesinden sonra (m. 1805-1806) kendisine katılan ve Irak'taki hareketini destekleyen Abdullah b. Muhammed b. Abdulvehhab, bidat ehlinden kabul ettiği Şii-İsnâaşeriyye ve Zeydiyye doktrinlerine karşı reddiyeler kaleme almıştır. Yine Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın torunu olup Diriye kadılığı yapan, bu arada siyasetle de ilgilenen Süleyman, tevhid hareketi ve Irak münasebetlerini ele alan *"Kitâbu't-Tavzîh"* isimli bir eser yazmıştır. Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'm ilmî ve siyasi görüşleri günümüze kadar özellikle Arabistan, bazı körfez ülkeleri ve kısmen de haçlılara ve Siyonistlere karşı cihadi hareketlerin devam ettiği bölgelerde etkilerini sürdürmektedir.

Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab'ın, bu ayki tanıtım konusu olan Kitabu't Tevhîd isimli kitabı dışında telif ettiği diğer bazı kitapları şunlardır:

Keşfu'ş-Şubûhât, Kitâbu'l-Usûli's-Selâse, Kitâbu Usûli'd-Dîn, Kitâbu Fazli'l-İslam, Mebâdiu'l-İslam, El-Kebâ'ir.

Akide Sahasında Bir Başeser

Kitabu't-Tevhîd; müellifin, İmam Ahmed b. Hanbel ve İbni Teymiye *(rh)* çizgisi üzerine bina ederek kaleme aldığı, tevhid konusunda yazılmış en büyük, en faydalı ve en değerli temel eseridir. Üzerinde birçok akademik ve ilmî çalışma yapılan ve birçok yabancı dile çevrilen eserin çeşitli yayınları gerçekleştirilmiştir.

Toplumsal dinî yaşamda ortaya çıkan şirk, bidat ve hurafelere esaslı ve sert bir reddiye hüviyetini haiz bu kitap, genel olarak *"tevhid"* kelimesini açıklar ve tevhidi bozup kapsamı dışında kalan hususları izah eder.

Müellif, bu eserinde tevhidi, tevhidin faziletlerini, tevhidin zıddı olan büyük şirki, tevhidin vacip kemalini götüren küçük şirki, bidatleri, tevhidin usullerini, yani kısaca tevhid konusunu bütün yönleriyle ve ana hatlarıyla anlatmıştır. Ayrıca tevhidî ibadete, isim ve sıfatlara ve Allah'ı birlemeye özel vurgu yapmıştır. Kitaptaki her bölümde tevhidin bir yönünü ayet ve hadislerle delillendirmiştir. İşte bundan dolayı bu kitap herkesin dikkat ve ilgisini çekmiş bir eserdir. Bu kitabı hakkıyla okuyan ve anlayan bir kimse, tevhidi esas itibariyle ve ana çizgileriyle anlamış olur.

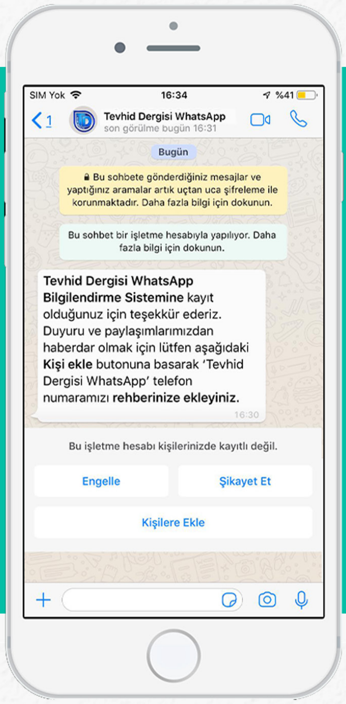
Bu eserin büyük bir zenginliği de birçok âlim tarafından daha anlaşılır kılınması için şerh edilmiş olmasıdır. Kitaptaki konulara tam olarak vakıf olmayan kimseler için kitabın gizli kalan veya anlaşılması biraz çaba gerektiren kısımları Arabistan bölgesinin büyük âlimlerinden olan Şeyh Abdurrahman b. Nasır Es-Sâdi[1] ve Şeyh Muhammed b. Salih el-Useymin[2] tarafından ayrı ayrı şerh edilmiş/açıklanmıştır. Her iki eser de aynı yayınevi tarafından Türkçe'ye çevrilip yayımlanmıştır.

İşte bütün bunlardan dolayı ve aynı zamanda güzel, akıcı ve sade bir dille yazılmış olan bu eser; tevhid konusunda her zaman başvurulması gereken bir başeser hüviyeti kazanmıştır.

Her asırda karşılaşılan dönemsel zorluklar ve engellemelere rağmen bedel olarak malını, zamanını, emeğini, özgürlüğünü ve mutlu mesut aile hayatını feda ederek tevhid ve sünnet daveti yolunda kalemiyle ve kelamıyla hizmet eden muvahhid ilim ehlinden Allah *(cc)* razı olsun.

Şüphesiz ki ameller içerisinde ecri ve sevabı en çok olan, ayrıca Allah'ı *(cc)* en çok memnun eden ve O'nun rızasına en yakın olan amel; işte Kitabu't Tevhîd ve günümüzdeki benzeri eserler gibi başkalarına da faydası dokunan amellerdir.

1. *Kitabu't Tevhid (Tanıtım Konusu Olan Kitap)*
2. *El-Kavlu'l Müfid (İki Cilt), Guraba Yayınları*

Tevhid Dergisi WhatsApp | +90 535 766 45 45

Size özel paylaşımlarımızdan ve duyurularımızdan haberdar olabilmeniz için **WhatsApp hattımıza mesaj yoluyla kayıt olabilirsiniz.**

MERAK EDİLENLER

Tevhid Dergisi WhatsApp Bilgilendirme Sistemi nedir?

Tevhid Dergisi bünyesinde bizleri takip eden kişiler ile daha çok ve yakın iletişim kurmak amacıyla başlattığımız WhatsApp bilgilendirme sistemi, diğer sosyal medya hesaplarımızdan yayınlamadığımız özel paylaşımlarımızın gönderilmesini sağlayan bir sistemdir.

Tevhid Dergisi Bilgilendirme Sistemine neden kayıt olmalıyım?

Başlattığımız WhatsApp bilgilendirme sistemi ile artık bizlerle daha kolay bir şekilde iletişim kurabileceksiniz. Ayrıca yapmış olduğumuz çalışmalarımızın daha önce yayınlanmayan bölümlerini siz değerli takipçilerimizle bu sistem üzerinden paylaşacağız.

Tevhid Dergisi WhatsApp Bilgilendirme Sistemine nasıl kayıt olabilirim?

Tevhid Dergisi WhatsApp bilgilendirme sistemine kayıt olmak için +90 535 766 45 45 numaralı WhatsApp hattımıza mesaj göndermeniz yeterlidir.
Sonrasında size yukarıdakine benzer bir "Hoş Geldin" metni ile Tevhid Dergisi WhatsApp hattına ait "Kişi Kartı" bilgisi gelecektir.
Bu kartta yer alan "Kişi Ekle" butonuna tıklayarak Tevhid Dergisi WhatsApp Hattını rehberinize eklemelisiniz. Artık Tevhid Dergisi Bilgilendirme Sistemine kayıt oldunuz! Güncel duyuru ve paylaşımlarımızı görebileceksiniz.

“Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah’a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı Müjdele!”
(39/Zümer, 17)

tevhid

MOBİL UYGULAMA

TEVHİD DERSLERİ

TEVHİD DERGİSİ

TEVHİD MEALİ

RADYO TEVHİD

ISSN 2148-4635
9 772148 463504

ABONELİK İÇİN
info@tevhiddergisi.net
www.tevhiddergisi.org
+90 545 762 15 15